

საქმე № 330100115002330495

საქმე №1ბ/210-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
ს----- სახელით

18
თბილისი

ივლისი,

2018

წელი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატა**

მოსამართლე ნინო სანდოძე
სხდომის მდივანი ლელა ბახტაძე

ბრალდების მხარე:

პროკურორები: ვ-----ი, ი-----ი, ლ-----ი.

დაცვის მხარე:

მ-----ი: მ-----ი, დაბადების თარიღი: 1-----ი,
უმალესი განათლების მქონე (მონაწილეობის გარეშე).

ადვოკატები: ს-----ე, დ-----ი, მ-----ა.

კვალიფიკაცია: ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 332-ე მუხლის
მე-2 ნაწილი.

სხდომის სახე: ღია სასამართლო სხდომა.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

მხარეთა პოზიციები:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის 20----- განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მ-----
---მა მ-----მა და მისი ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ს-----
----ემ, რომლებმაც წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით მოითხოვეს
პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ გამოტანილი გამამტყუნებელი
განაჩენის გაუქმება და მის ნაცვლად გამამართლებელი განაჩენის დადგენა,

შემდეგ გარემოებათა გამო: თბილისის საქალაქო სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი არის უკანონო და დაუსაბუთებელი, ვინაიდან სისხლის სამართლის საქმის განხილვისას და გ----- გამოტანისას დაირღვა ს----- კონსტიტუციით, ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციითა და ს----- სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული უფლებები. კერძოდ, დაირღვა საქმის სამართლიანი და მიუკერძოებელი სასამართლოს მიერ განხილვის უფლება, რადგან საქმე განიხილა მოსამართლემ, რომლის მიკერძოებულობასთან დაკავშირებით არსებობს დასაბუთებული და ლეგიტიმური ეჭვი. ასევე დაირღვა ს----- კონსტიტუციის მე-40 მუხლის, ევროკონვენციის მ--- მუხლის და ს----- სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მ--- მუხლის მოთხოვნები, ვინაიდან პირის გ----- მოხდა იმ ქმედებისთვის, რომელიც ქმედების განხორციელების დროს არ ითვლებოდა დანაშაულად. ამასთან, დაუშვებელია პ-----ის გ----- შ----- გამოყენების გამო, ვინაიდან ეს უ-----ა არის აბსოლუტური ხასიათის. ასევე დარღვეულია ს----- კონსტიტუციის მე-40 მუხლის, ევროკონვენციის მე-6 მუხლის და ს----- სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის მოთხოვნები, რომელთა თანახმად, აკრძალულია პირის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანა მხოლოდ ირიბი ჩვენებების საფუძველზე. მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეზე დაკითხული ყველა მოწმის ჩვენება კი არის ირიბი. ამასთან, პირის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენი გამოტანილ უნდა იქნეს მხოლოდ უტყუარი მტკიცებულებების საფუძველზე, ხოლო ბრალდების მხარის მოწმეები კი არიან მიკერძოებულები, არასანდოები და დაინტერესებული პ-----. ს----- კონსტიტუციის მე-14 მუხლის და ევროკონვენციის მე-18 მუხლის თანახმად, იკრძალება სხვა შეფარული მიზნით პირის პასუხისგებაში მიცემა, ასევე პოლიტიკური ნიშნით დისკრიმინაცია. მ-----ის მიმართ წარმოებული სისხლის სამართლის საქმეები კი, ემსახურება მისი პოლიტიკურად განეიტრალების მიზანს. აპელანტები მიუთითებენ, რომ ს----- სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 66-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს უარი აცილების შუამდგომლობის დაკმაყოფილებაზე შეიძლება გასაჩივრდეს შემაჯამებელ გადაწყვეტილებასთან ერთად. ევროკონვენციის მე-6 მუხლის პირველი პარაგრაფის მიხედვით „ნებისმიერი სისხლისსამართლებრივი ბრალდების საფუძვლიანობის გამორკვევისას ყველას აქვს გონივრულ ვადაში მისი საქმის სამართლიანი და საქვეყნო განხილვის უფლება, კანონის საფუძველზე შექმნილი, დამოუკიდებელი და მიუკერძოებელი სასამართლოს მიერ“. 2017 დეკემბერში, დაცვის მხარემ იშუამდგომლა მოსამართლე გ-----ეს აეცილებინა სისხლის სამართლის საქმის განხილვა, თუმცა მოსამართლემ დაცვის მხარის შუამდგომლობა არ დააკმაყოფილა და განმარტა, რომ დაცვის მხარის განმარტება მის მიკერძოებულობასთან დაკავშირებით მიაჩნდა უსაფუძვლოდ, რადგან

საქმის განმხილველი სასამართლო სრულად აკმაყოფილებდა ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ დადგენილ მოსამართლეთა შეფასების კრიტერიუმებს (ობიექტური და სუბიექტური კრიტერიუმები). აპელანტს მიაჩნია, რომ გადაწყვეტილებაში არასწორადაა მითითებული თითქოსდა მოსამართლის აცილებას მხარე მხოლოდ იმ მოტივით ითხოვდა, რომ იგი 2----- მ-----ის, ა-----ის, ა-----ას და გ----- და ს-----

----- რეალურად დაცვის მხარე, მოსამართლის აცილებას ითხოვდა იმ მოტივით, რომ იგი 2----- მ-----, ი-----

----- ამასთან, იგი როგორც ე-----

----- მოსამართლე გ-----ე მიუკერძოებელი იყო როგორც სუბიექტური, ისე ობიექტური ტესტით, თუმცა მთავარ არგუმენტს წარმოადგენდა მოსამართლის მიუკერძოებლობა ობიექტური ტესტით. სასამართლომ გ----- მიღებისას არ იმსჯელა ობიექტური ტესტით მიუკერძოებლობაზე, ვინაიდან დაცვის მხარისთვის შუამდგომლობაზე უარის თქმის შემთხვევაში მას ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრაქტიკის შესაბამისად, მოუწევდა მისი მიუკერძოებლობის შესახებ საკმარისი გარანტიების წარმოდგენა, რასაც ვერ შეძლებდა. სასამართლო სხდომაზე მოსამართლის მიერ გაცხადებული სიტყვები „მე პროცესის ყველა ეტაპზე ვიყავი და ვარ მიუკერძოებელი“ ვერ ჩაითვლება საკმარისი გარანტიების წარმოდგენად. სასამართლოს მიერ საკუთარი მიუკერძოებლობის მხოლოდ სუბიექტური ტექსტით შეფასება წარმოადგენს ევროსასამართლოს მიდგომის დარღვევას, ვინაიდან საქმეში „Kyprianou v. Cyprus“ მითითებულია, რომ სასამართლოებმა მიუკერძოებლობის საკითხზე მსჯელობისას ორივე ზემოაღნიშნული ტესტი უნდა განიხილონ. მოსამართლე გ-----ის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება აცილების შუამდგომლობის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ არის უკანონო, ვინაიდან საქმე არ განუხილავს მიუკერძოებელ სასამართლოს. სასამართლო უნდა უზრუნველყოფდეს ნებისმიერი ეჭვის თავიდან აცილებას, რომელიც საფრთხეს უქმნის სასამართლოს მიმართ სანდოობასა და მიუკერძოებლობის რწმენას. მართლმსაჯულების სისტემის დამოუკიდებლობის აღქმადობა უფრო მწვავედ დგება ყ-----

დემოკრატიული საზოგადოებისათვის მნიშვნელოვანია, რომ ს-----ს სასამართლო სისტემისადმი ჰქონდეს ნდობა, წინააღმდეგ შემთხვევაში

თ

ის ფაქტი, რომ გ

2

ხოლო, იმ პერიოდში მოქმედი ს-----

----- მითითებულ მუხლებზე და ვიდეო ჩანაწერებზე დაყრდნობით ცხადია, რომ გ-----

----- ს-----

მ-----ის საქმეზე სასამართლოს წინაშე ბრალდების მხარის მიერ დაიკითხნენ მოწმეები: ა-----ა, მ-----ე, ა-----ი და ო-----ი, ხოლო დაცვის მხარის მიერ დაიკითხა მოწმე დ-----, რომელთა ჩვენებები გ-----ეს მ-----

მ-----ის საქმის განხილვისას ბრალდების მხარე ამტკიცებდა, რომ 2-----

----- ხსენებული მასალები კი, მ-----ის საქმეშიც არის წარმოდგენილი. ზემოხსნეულით დადასტურებულია გ-----ის შემხებლობა წარმოდგენილ სისხლის სამართლის საქმეში მ-----

-- ას-----

----- ევროკონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად მოსამართლის მიუკერძოებლობის ობიექტური ტესტით აცილების საკითხის განხილვის დროს მნიშვნელობა აქვს სწორედ ამგვარ კავშირებს, რომლებმაც შესაძლოა ს-----ში გააჩინოს განცდა და შიში, რომ აღნიშნულმა გარემოებებმა შესაძლოა გავლენა მოახდინოს მოსამართლეზე, როდესაც საქმეში შეაფასებს მოწმეთა ჩვენებებს და სხვა მტკიცებულებებს. მ-----

----- ა-----

----- როგორც პირის ბრალდების შესახებ დადგენილებიდან ირკვევა, ბრალდების მხარე მიიჩნევს, რომ ა----- გ-----ის საქმეზე მართლმსაჯულება განხორციელდა არაჯეროვნად. სხდომაზე გამოკვლეულ იქნა ბრალდების მხარის არაერთი მტკიცებულება, მათ შორის ვიდეოჩანაწერები, სადაც დაფიქსირებულია, რომ ა----- გ-----ის ოჯახი და საზოგადოების

ნაწილი სასამართლოს მიიჩნევდა მართულად. ამ ჯგუფების მხრიდან, სასამართლო სისტემის და კონკრეტულად საქმის განმხილველი მოსამართლე გ-----ს მიმართ არსებობდა სერიოზული ზეწოლა, რაც აჩენს კ-----

---, რ-----

----- . ევროსასამართლოს პრაქტიკით, თუ არსებობს საფუძვლიანი შიში და ეჭვი მოსამართლის მიუკერძოებლობასთან დაკავშირებით, იმისთვის, რომ საქმის განმხილველი სასამართლო ჩაითვალოს მიუკერძოებლად, მან აღნიშნულის უარსაყოფად უნდა წარმოადგინოს საკმარისი გარანტიები. მოსამართლე გ-----ეს კი, საზოგადოებისთვის არანაირი გარანტიები არ წარუდგენია, მან ისე უარყო დაცვის მხარის შუამდგომლობა, რომ არც კი უმსჯელია დასახელებულ ლეგიტიმურ ეჭვებზე და არ განუხილავს მიუკერძოებლობის საკითხი ობიექტური ტესტით. გარდა ამისა, აცილების შუამდგომლობის განხილვის შემდეგ, მოსამართლე გ-----ემ განახორციელა იმგვარი ქმედებები, რომლებმაც კიდევ ერთხელ დაადასტურა მოსამართლის მიუკერძოებლობასთან დაკავშირებით დაცვის მხარის ლეგიტიმური ეჭვი, კერძოდ: მ-----

კე-----

----- ბრალდების მხარის ასეთი ქმედების შედეგად სასამართლო განხილვა მალე გადავიდა დასკვნით ეტაპზე და დაცვის მხარეს საკუთარი მტკიცებულებების გამოსაკვლევად დაეთმო მხოლოდ ორი პროცესი, მაშინ როცა ბრალდების მხარის მტკიცებულებების გამოკვლევა მიმდინარეობდა ორ წელზე მეტ ხანს, რაც წარმოადგენდა დაცვის მხარის უფლებების შეზღუდვას. 2-----
--- მას შემდეგ რაც ბრალდების მხარემ წარადგინა 86 გვერდიანი დასკვნითი სიტყვა, დაცვის მხარემ ბრალდებულთან პოზიციების შესათანხმებლად და საკუთარი დასკვნითი სიტყვის მოსამზადებლად ითხოვა სამი კვირის ვადა, რაც არ გაითვალისწინა სასამართლომ და დაცვის მხარეს პოზიციის მოსამზადებლად განუსაზღვრა მხოლოდ 13 დღე. პროცესების დაჩქარების და სასამართლოს ქმედებების გამო მ-----მა მიიღო გადაწყვეტილება ესარგებლა ს----- სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული უფლებით და 2----- უარი თქვა საკუთარ ადვოკატებზე. მოსამართლემ კი, მ-----ს დაუნიშნა ადვოკატი

სახელმწიფოს ხარჯზე და შემდგომი პროცესი დანიშნა მეორე დღეს - 1-----
 -----. ახალმა დამცველმა სასამართლოს თხოვა, საქმის მასალების
 სრულყოფილად გასაცნობად და დასკვნითი სიტყვის მოსამზადებლად ერთი
 თვიანი ვადის განსაზღვრა, თუმცა სასამართლომ რთული, კომპლექსური და
 მოცულობითი საქმის გასაცნობად და დასკვნითი სიტყვის მოსამზადებლად
 ადვოკატს მისცა მხოლოდ 8-----, რაც იყო არაგონივრული. 2-----
 სასამართლო სხდომაზე, ადვოკატმა განაცხადა, რომ სასამართლოს მიერ
 განსაზღვრულ ვადაში ვერ მოასწრო გაცნობოდა საქმის მასალებს და
 მოემზადებინა დასკვნითი სიტყვა და კვლავ ითხოვა დამატებითი დრო.
 თუმცა მოსამართლემ ადვოკატის მოთხოვნა არ დააკმაყოფილა და სხდომა
 დანიშნა 2----- ამის შემდეგ დაცვამ კვლავ ითხოვა დრო, რის
 გამოც მოსამართლე იძულებული გახდა პროცესი გადაედო და სხდომა
 ჩაენიშნა ს----- ყოველივე
 ზემოაღნიშნული კი, მიუთითებს იმ გარემოებაზე, რომ ბრალდების მხარე და
 სასამართლო მოქმედებდნენ ერთობლივად, რათა რაც შეიძლება მალე
 დასრულებულიყო ამ საქმის განხილვა. ამასთან, დაცვის მხარისთვის
 მოგვიანებით ცნობილი გახდა, რომ მოსამართლე გ-----ეს 2-----
 ----- გასაუბრება ჰქონდა ს----- იუსტიციის უმაღლეს საბჭოში, სადაც
 უნდა მიეღოთ გადაწყვეტილება მისი მოსამართლედ ხელახალი გამწესების
 შესახებ, რაც წარმოადგენს მოსამართლე გ-----ის მიუკერძოებლობის
 შეფასების კიდევ ერთ საფუძველს და აჩენს გონივრულ ეჭვს მის
 დამოუკიდებლობასთან დაკავშირებით. ამ ყველაფრით მ-----ს
 შეეზღუდა სამართლიანი სასამართლოს უფლება. ამასთან, დაირღვა დაცვის
 მხარის უფლება სამართლიან სასამართლოზე, ვინაიდან დაცვის მხარეს არ
 მიეცა შესაძლებლობა სრულყოფილად და ამომწურავად დაეკითხა
 ბრალდების მხარის მოწმეები. გარდა ამისა მ-----ი ცნობილ იქნა
 დამნაშავედ იმ ქმედების გამო, რაც მისი განხორციელების დროს არ
 ითვლებოდა დანაშაულად. 3-----ის გ----- მისი კონსტიტუციური, შ-
 ----- გამოყენებისთვის არის უკანონო და სამართლებრივად
 შეუძლებელი. ს----- კონსტიტუციის 42-ე მუხლის მე-5 ნაწილის
 თანახმად, „არავინ არ აგებს პასუხს იმ ქმედებისათვის, რომელიც მისი
 ჩადენის დროს სამართალდარღვევად არ ითვლებოდა“. ს-----
 საკონსტიტუციო სასამართლოს განმარტებით კი, „კონსტიტუციის
 აღნიშნული დანაწესი ადგენს პირის პასუხისგებაში მიცემის საფუძველს,
 განამტკიცებს გარანტიას, რომ ნებისმიერი დანაშაული და სასჯელი
 მკაფიოდ უნდა იყოს განსაზღვრული სისხლის სამართლის კანონში. იგი
 ემყარება საყოველთაოდ ცნობილ პრინციპებს „არ არსებობს დანაშაული
 კანონის გარეშე“ და „არ არსებობს სასჯელი კანონის გარეშე“. ეს პრინციპი
 ასევე განმტკიცებულია ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მ-
 მუხლით. თბილისის საქალაქო სასამართლომ მ-----ის მიმართ
 გამოიტანა გამამტყუნებელი განაჩენი იმ ქმედების ჩადენისთვის, რაც მისი
 განხორციელების დროს არ ითვლებოდა დანაშაულად, კერძოდ მ-----

—ი დამნაშავედ ცნო ს----- ე-----ად მ-----
----- - შ----- შ-----ის უ-----
-ა წარმოადგენს პ-----ის ა-----
----- პ-----

ამავე
გადაწყვეტილებაში მითითებულია, რომ ა-----
-მ მიიჩნია, რომ პ-----

რ-----
----- სასამართლომ ასევე

განმარტა, რომ ს-----
არაკეთილსინდისიერად გამოყენების შემთხვევაში, წინააღმდეგობაში
მოდის საჯარო ინტერესებთან და პ-----ისთვის პ-----
----- და მიიჩნია, რომ პ-----ის შ-----ის უ-----
-----ა არ არის შ-----

----- . აპელანტი განმარტავს, რომ სასამართლო ერთმანეთში ურევს ს-----
----- კონსტიტუციის მე-2 თავით გათვალისწინებულ ადამიანის უფლებებს,
მათი აბსოლუტურობის საკითხს და კონსტიტუციური ორგანოების უ-----
-----ებს და მათი აბსოლუტურობის საკითხს. პ-----
----- უფლება - შ----- არის ა-----

----- ს-----
--- უზენაესმა სასამართლომ ერთ-ერთ გადაწყვეტილებაში განმარტა, რომ შ-----
----- არის ს-----

----- მ-----ის შ-----
-----ის შ-----ს ს-----
,,-----

----- კონსტიტუცია ქ-----
----- შესაბამისად, შ-----

----- თუმცა პირველი ინსტანციის სასამართლომ განაჩენში აღნიშნა, რომ ს-----
----- უზენაესი სასამართლოს ეს გადაწყვეტილება შეეხება ნორმატიული
აქტების იერარქიასა და-----

----- . აპელანტის განმარტებით, ამ შემთხვევაში მთავარი ის კი არ
არის, თუ რაზე მიდიოდა დავა უზენაეს სასამართლოში, არამედ
მნიშვნელოვანია უზენაესი სასამართლოს მიერ გაკეთებული განმარტება შ-----

----- შ----- არის კ-----

- აღნიშნული გ----- ლეგიტიმურობაზე გავლენას არ ახდენს საზოგადოების პოზიცია, რადგან შეიძლება საზოგადოების გარკვეული ნაწილი არ ეთანხმებოდეს პ-----ის გადაწყვეტილებას და მიაჩნდეს, რომ კონკრეტული პირი არ უნდა შე----- მაგრამ ეს არ ნიშნავს იმას, რომ პ-----ის გადაწყვეტილება უკანონოა და მას ამისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა უნდა დაეკისროს. ა-----

----- სა-----

----- ა-----

----- მა-----

----- აპელანტის განმარტებით, მ-----
ის მიერ შ-----ის შესახებ დაპ-----ს გაცემა არ დასტურდება საქმეში არსებული ურთიერთშეთანხმებული, სარწმუნო და უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობით. გამამტყუნებელი განაჩენი ეფუძნება მხოლოდ ირიბ და არასანდო მოწმეთა ჩვენებებს, რის გამოც იგი დაუსაბუთებელია და არღვევს მ-----ის ფუნდამენტურ უფლებებს. ს----- სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის თანახმად, დადგენილება ბრალდებულის სახით პირის პასუხისგებაში მიცემის შესახებ, საბრალდებო დასკვნა და გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ს----- საკონსტიტუციო სასამართლომ არაკონსტიტუციურად ცნო სისხლის სამართლის კოდექსის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის, მე-2 წინადადების ის ნორმატიული შინაარსი, რომელიც ითვალისწინებდა ამავე კოდექსის 276-ე მუხლით განსაზღვრული მტკიცებულების - ირიბი ჩვენების საფუძველზე გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანის შესაძლებლობას. მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეზე კი, განაჩენი გამოტანილია მხოლოდ ირიბ ჩვენებებზე დაყრდნობით, რომლებიც იმავედროულად, არის საეჭვო. ს-----

----- მ-----

კერძოდ: გ-----სგან, ბ-----სგან და დ-----სგან მ-----
-----. გ----- და ბ----- მოცემულ საქმეზე არ დაკითხულან, მათ
შორის არც გამოძიების ეტაპზე, ხოლო დ-----მ ასეთი ფაქტი უარყო.
შესაბამისად, მოწმეთა უმრავლესი ნაწილის ჩვენებები ამ ნაწილში
წარმოადგენს ირიბ ჩვენებას, ამიტომ ისინი არ უნდა გაეთვალისწინებინა
სასამართლოს, მით უფრო, რომ დ----- დაიკითხა სასამართლოს წინაშე
და მან სრულიად საპირისპირო მოახსენა სასამართლოს. რაც შეეხება ს-----
-----ის ჩვენებას, იგი წარმოადგენს შ-----ის ფაქტთან დაკავშირებით მის
მიერ გამოთქმულ ვარაუდებს და მას სასამართლოსთვის არ მიუწოდებია
ინფორმაცია, რომ იგი დაესწრო რომელიმე შეხვედრას და ა.შ. ზ-----
ის ჩვენებაც, აგებული იყო ვარაუდებზე და პ----- მოწმე ნ-----
-----ემ სასამართლო განხილვის დროს განაცხადა, რომ იგი გ-----ის ტ-----

----- მოწმემ ასევე განმარტა, რომ მას რამდენიმე
შეხვედრა ჰქონდა პ-----თან, თუმცა უშუალოდ შ-----ის დაპ-----ს
საკითხთან დაკავშირებით სასამართლოს ვერ მისცა პირდაპირი ჩვენება.
მისი ჩვენებით ვერ დადასტურდა, რომ მ-----მა გ-----
მოწმე ი-----მა განმარტა, რომ ს-----ის საქმესთან
დაკავშირებით იგი არაერთხელ შეხვდა მ-----ს. თუმცა შ-----ის
დაპირებასთან დაკავშირებით განმარტა, რომ მასთან საუბრისას მ-----
---მა რამდენჯერმე ახსენა, რომ მას შ-----
კერძოდ ვ-----ს და სხვა პირებს იმიტომ დაპირდა მს-----

----- შესაბამისად ეს
ჩვენებაც შ----- დაკავშირებით არის ირიბი ჩვენება.
მიუხედავად ამისა, პირველი ინსტანციის სასამართლომ გადაწყვეტილებაში
მიუთითა, რომ ყველა ამ მოწმის ჩვენება იყო პირდაპირი და განმარტა, რომ
მოწმეებმა: ი-----მა, ნ-----ემ, ზ-----მა, ს-----მა,
ე-----ემ რიგ შემთხვევებში დაადასტურეს პ-----თან ს-----
--ის საქმესთან დაკავშირებით მათი პირადი კომუნიკაცია, რითაც
დადასტურდა, რომ მ-----ი არამარტო ზედმიწევნით კარგად იცნობდა
და თვალყურს ადევნებდა ამ საქმეს, არამედ დაინტერესებული იყო საქმის
შედეგით. სასამართლომ ასევე განმარტა, რომ მოწმეთა ჩვენებები ბრალის
დამადასტურებელ გარემოებებთან დაკავშირებით არის პირდაპირი
მტკიცებულებები, რადგან მოწმეები გადმოცემენ ისეთ გარემოებებს,
რომლის მომსწრენი და მონაწილენი იყვნენ თავად და აღწერენ იმას, რაც
მოისმინეს და დაინახეს თავად, რაც დაცვის მხარის განმარტებით არ არის
სწორი, რადგან მ-----ს ედავებიან შ-----ის დაპ-----ს წინასწარ
გაცემას და მოგვიანებით ამ პირობის შესრულებას. დაცვის მხარის აზრით, მ-----
-----ს დაწვრილებითაც რომ სცოდნოდა ს-----ის საქმის
გარემოებები, ეს არ წარმოადგენდა დანაშაულებრივ ქმედებას. გარდა ამისა
ამგვარი ჩვენებების პირდაპირობის შეფასების კრიტერიუმი არის თუ

რამდენად იყო მოწმე ბრალად შერაცხული დანაშაულებრივი ქმედების შემსწრე. გადაწყვეტილებაში სასამართლომ მოიშველია უზენაესი სასამართლოს პრაქტიკა, სადაც ჩამოთვლილია მოწმეთა ჩვენების უტყუარობის შეფასების კრიტერიუმები, შემდგომ კი თითქოს მოახდინა ამ კრიტერიუმებით კონკრეტული მოწმეების სანდოობის შეფასება, თუმცა იმ კრიტერიუმზე, რომელზე დაყრდნობითაც დაცვის მხარე ეჭვქვეშ აყენებდა მოწმეთა სანდოობას, საერთოდ არ იმსჯელა და შემოიფარგლა მხოლოდ ზოგადი და დაუსაბუთებელი მითითებებით. სასამართლომ ასევე მიუთითა, რომ თითქოსდა დაცვის მხარეს ეჭვქვეშ არ დაუყენებია მოწმეების მ-----
-----ის და ს-----ის ჩვენების სანდოობა, მაშინ როცა დაცვის მხარემ დასკვნით სიტყვაში მათი სანდოობა დააყენა ეჭვქვეშ და მათ არასანდო მოწმეები უწოდა. დაცვის მხარის განმარტებით ა-----ი და ო-----
-----ი არიან არასანდო მოწმეები და მათი ჩვენებები არ უნდა გაეზიარებინა სასამართლოს, რადგან არ აკმაყოფილებენ მტკიცებულების უტყუარობის კონსტიტუციურ პრინციპს. ო-----ი 20-----

----- მოსამართლემ ნ-----ის, ი-----
-----ის და ზ-----ის ჩვენებებთან დაკავშირებით განმარტა, რომ „პოლიტიკური ოპონირება აპრიორი არ ნიშნავს პირად მტრობას და უპირობოდ არ მიანიშნებს მოწმის ნეგატიურ განწყობაზე“, ხოლო უტყუარობის ტესტით ამ მოწმეთა ჩვენებები სასამართლომ მიიჩნია სარწმუნოდ. დ-----

----- დადასტურდა დაცვის მხარის მიერ წარდგენილი მტკიცებულებებით კერძოდ, მოწმე ზ-----ი არის დაინტერესებული მოწმე, რომელმაც განმარტა, რომ მ-----

----- რ-----
----- მოწმე ნ-----
----- ეც წარმოადგენს მ-----ის აშკარა პ-----

----- მათ შორის ერთ-ერთ განცხადებაში ნ-----ემ განმარტა, რომ ხ-----აში მისი ყოფნის შემთხვევაში, მ-----ი და კ----- ასევე არასანდოა მოწმე ი-----ის ჩვენება, ვინაიდან მისი ჩვენებები არის არათანმიმდევრული. გარდა ამისა ჩვენების მიცემისას ი-----ი ეცადა თავი სამართლიანობისთვის მებრძოლად წარმოეჩინა და განმარტა, რომ 2----- ი-----

----- ი-----
----- ი-----
----- ი-----

აღნიშნულის მიუხედავად, სასამართლომ არასანდო მოწმედ მიიჩნია დაცვის მხარის მოწმე დ-----, რომელმაც უპასუხა ყველა კითხვას, რაც ეხებოდა შ-----ის საკითხს და სწორედ იგი წარმოადგენდა ბრალდების მხარის მოწმეების პირველწყაროს. მან დაადასტურა, რომ მ-----ს მისთვის შ-----

ა----- სხ-----

სასამართლომ

დაადასტურებულად მიიჩნია, რომ „----- პირველივე დღეს, ც----- თუმცა სასამართლო სხდომაზე დაკითხულმა ბრალდების მხარის მოწმემ ე-----ემ განმარტა საწინააღმდეგო. გარდა ამისა, აღსანიშნავია ის გარემოებაც, რომ მიუხედავად იმისა, რომ პ-----ს ჰქონდა სრული უ-----ა მან გ-----ს, მ-----ეს, ა-----ას და ა-----ს დ-----

----- რაც ადასტურებს იმ გარემოებას, რომ გ----- ამ-----

----- შ----- დაახლოებით 1-----

----- გარდა ამისა საქმეზე მ----- რომ ქ-----

----- ეს პრეცედენტული გადაწყვეტილება ნათლად ადასტურებს პ----- და იმას თუ როგორ ხდება მ-----ის მიმართ მტკიცებულებების მოპოვება. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე დაცვის მხარეს მიაჩნია, რომ მ-----ის მიმართ გამოტანილი უნდა იქნეს გამამართლებელი განაჩენი.

დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივარზე ბრალდების მხარის მიერ წარდგენილი იქნა შესაგებელი, რითაც საქრთველოს მთავარი პროკურატურის ს-----დე-----სმა, ი-----მრ-----ა ი-----მა და ს----- მთავარი პროკურატურის ს----- იუსტიციის მრ-----ა ვ-----მა მხარი არ დაუჭირეს წარმოდგენილ სააპელაციო საჩივარს და ითხოვეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის

სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 05 იანვრის განაჩენის უცვლელად დატოვება შემდეგ გარემოებათა გამო: მოსამართლე გ-----ემ სასამართლო პროცესზე აცილების შესახებ შუამდგომლობის თაობაზე გ----- მიღებისას, ასევე 20----- განაჩენში ამომწურავად დაასაბუთა მიღებული გადაწყვეტილება, რასაც ეთანხმება ბრალდების მხარე. აცილების საფუძვლები დადგენილია მოქმედი საპროცესო კანონმდებლობით და მისი ნორმატიული შინაარსი სრულ თანმხვედრაშია შიდასახელმწიფოებრივი და ევროპული სასამართლოს მიერ დადგენილ პრაქტიკასთან. აცილების საკითხზე აპელირებისას, შუამდგომლობის ავტორი ვალდებულია დაადასტუროს და მყარი არგუმენტებით დაასაბუთოს ის გარემოება, რომელიც მისივე აზრით არის მოსამართლის ობიექტურობაში ეჭვის შეტანის საფუძველი. მოქმედი სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით მ----- მუშაობა არ წარმოადგენს მოსამართლის აცილების საფუძველს. წინააღმდეგ შემთხვევაში აღნიშნული, საკანონმდებლო დონეზეც მიჩნეული იქნებოდა მოსამართლის მონაწილეობის გამომრიცხავ გარემოებად. 2010 წლამდე მოქმედი საპროცესო კოდექსის 5----- მ-----

----- მ-----
----- უ-----

----- მ----- ე არ იყო და არც ა----- შესაბამისად იგი ვერ გახდება პროცესის „აქტიური მონაწილე“. სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით დადგენილია, რომ გ-----ს და სხვათა ბრალდების სისხლის სამართლის საქმის მიმდინარეობა აქტიურად შუქდებოდა მედია საშუალებებით. იგი იყო ერთ-ერთი ყველაზე რეზონანსული საქმე და საქმეზე დაკითხულ პირთა ჩვენებები ცნობილი იყო საზოგადოებისთვის. შესაბამისად, ხსენებულ სასამართლო სხდომაზე დასწრება და ამ საკითხზე ინფორმაციის ფლობა არ შეიძლება შეფასდეს აცილების საფუძველად. ამასთან გაუგებარია, 2----- ჩვენებების შინაარსის ცოდნა რა სახის ზეგავლენას ახდენს საქმის განმხილველ მოსამართლეზე, მის მიერ მიღებულ თუ მისაღებ გადაწყვეტილებაზე და ეს საკითხი როგორ არის დაკავშირებული მოსამართლის შესაძლო არაობიექტურობასთან. ამასთან, თუ დაცვის მხარეს მიაჩნდა, რომ არსებობდა მოსამართლის აცილების რაიმე სახის საფუძველი მას ამ შუამდგომლობით დაუყოვნებლივ უნდა მიემართა სასამართლოსთვის. დაცვის მხარეს კი მოსამართლე გ-----ის აცილების შესახებ შუამდგომლობა არ დაუყენებია 2-----მდე. ამდენად, მ-----ის ბრალდების სისხლის სამართლის საქმის განხილვაში

მოსამართლე გ-----ის ჩართვის შესახებ ინფორმაციის მიღებიდან - 2-----
 ----- აცილების შესახებ შუამდგომლობის დაყენებამდე - 2-----
 ----- გასული იყო თითქმის 2 წელი და ჩატარებული იყო 20-ზე მეტი
 სასამართლო პროცესი, თუმცა მიუხედავად ამისა, დაცვის მხარეს აცილების
 შუამდგომლობა არ დაუყენებია. ა-----მ
 არაერთხელ აღნიშნა, რომ სასამართლოსადმი ხალხის ნდობას უზარმაზარი
 მნიშვნელობა აქვს დემოკრატიულ ს-----ში. სასამართლოს
 მიუკერძოებლობა მოიცავს სუბიექტურ და ობიექტურ ასპექტებს.
 „სუბიექტური მიუკერძოებლობა“ გულისხმობს, რომ გამორიცხული უნდა
 იყოს მოსამართლის პირადი დაინტერესება საქმის შედეგით, „ობიექტური
 მიუკერძოებლობა“ კი, რომ უზრუნველყოფილი იყო თუ არა მხარეებისთვის
 საკმარისი გარანტიები საიმისოდ, რათა არ წარმოშობილიყო ლეგიტიმური
 ეჭვი სასამართლოს მიუკერძოებლობის მიმართ. ბრალდების მხარის
 განმარტებით, ადამიანის უფლებათა სასამართლოს გადაწყვეტილებათა და
 პრაქტიკის ანალიზის მიხედვით ცალსახაა, რომ დაცვის მხარის აპელირება
 საქმის განმხილველი მოსამართლის მიკერძოებულობაზე არის აბსურდული.
 რაც შეეხება დაცვის მხარის პოზიციას მისთვის უფლების შეზღუდვასთან
 დაკავშირებით ბრალდების მხარის აზრით არის უსაფუძვლო, ვინაიდან მ-----
 -----ის საქმის განხილვა მიმდინარეობდა ჩვეულებრივ რეჟიმში და
 დაცვის მხარე ცდილობს შექმნას ილუზია თითქოს ადგილი ჰქონდა მათი
 უფლების დარღვევას და არაობიექტურ განხილვას. აღნიშნულს
 ხელოვნურად უკავშირებს სხვა სახელმწიფოში მიმდინარე ამ საქმესთან
 შემხებლობის არმქონე სამართლებრივ პროცესებს და ცდილობს
 სამართლებრივი საკითხების ხელოვნურად პოლიტიზირებას. ამასთან, ს-----
 ----- სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 242-ე მუხლის თანახმად,
 „გამოსაკვლევად წარდგენილ მტკიცებულებათა რიგითობასა და მოცულობას
 განსაზღვრავს თვით წარმდგენი მხარე.“ მართალია ტერმინი
 „მტკიცებულების მოხსნა“ საპროცესო კანონმდებლობით არ არის
 განსაზღვრული, თუმცა მხარის უ-----ა - თავად განსაზღვროს
 საკუთარი მტკიცებულებების მოცულობა - გულისხმობს მხარის უფლებას
 თავისი შეხედულებისამებრ, მოწინააღმდეგე მხარის ან/და სასამართლოს
 თანხმობის გარეშე შეამციროს სასამართლოში წარსადგენი გამოსაკვლევ
 მტკიცებულებები. აღნიშნულიდან გამომდინარე, დაცვის მხარეს უნდა
 ჰქონოდა გონივრული მოლოდინი, რომ ბრალდების მხარეს შესაძლოა
 მოეხსნა თავისი მტკიცებულებების ნაწილი, მითუმეტეს მაშინ, როდესაც
 ბრალდების მხარემ ფაქტობრივად ამოწურა ყველა მოწმის დაკითხვა, ვინც
 პირდაპირ და უშუალო კავშირში იმყოფებოდა მ-----ის
 ბრალეულობასთან, ასევე გამოიკვლია წერილობითი და ელექტრონული
 მტკიცებულებები. მოქმედი საპროცესო კანონმდებლობა მხარეს არ
 ავალდებულებს მოწინააღმდეგე მხარეს წინასწარ შეატყობინოს მომდევნო
 პროცესზე გამოსაკვლევ მტკიცებულების შესახებ, თუმცა 2-----
 -- გამართულ სასამართლო სხდომაზე პროკურორმა დააფიქსირა მზადყოფნა

დაცვის მხარისთვის გამოსაკვლევი მტკიცებულების შესახებ ინფორმაციის წინასწარ მიწოდებაზე. შესაბამისად, დაცვის მხარის განცხადება, რომ ბრალდების მხარის ქმედებათა შედეგად „საქმის განხილვა მალე გადავიდა დასკვნით ეტაპზე“, რასაც შედეგად მოჰყვა დაცვის მტკიცებულებების გამოსაკვლევად ორი პროცესის განსაზღვრა და დაცვის უფლების შეზღუდვა უსაფუძვლოა. დაცვის მხარის მიერ თბილისის საქალაქო სასამართლოში გამოსაკვლევად წარმოდგენილი მტკიცებულებების მოცულობიდან გამომდინარე სასამართლოს მიერ დაცვის მხარისთვის მტკიცებულებების გამოსაკვლევად დადგენილი ვადა იყო სრულად ადეკვატური და საკმარისი, შესაბამისად დაცვის მხარის აპელირება დაცვის უფლების შესაძლო დარღვევაზე არის უსაფუძვლო. ამასთან, ბრალდების მხარემ უდავოდ მიიჩნია მოწმე ა-----ის ჩვენება, ვინაიდან მას მონაწილეობა ჰქონდა მიღებული მხოლოდ დათვალიერებებში, რა დროსაც დაცვის მხარემ დაათვალიერა და საქმეს დაურთო ცალკეულ პირთა საჯარო განცხადებები და არასამთავრობო ორგანიზაციების ანგარიშები. ბრალდების მხარეს ეჭვქვეშ არ დაუყენებია ამ მტკიცებულებათა მოპოვება და ვინაიდან ა-----ს სხვა რამე კავშირი მოცემულ საქმესთან არ ჰქონდა, მისი სასამართლოში დაკითხვა არ წარმოადგენდა რაიმე სახის ღირებულებას და აუცილებლობას. დაცვის მხარე მიიჩნევს, რომ მისი უფლებები დაირღვა რადგან სასამართლომ დასკვნითი სიტყვის წარმოსადგენად დაცვის მხარეს განუსაზღვრა არაგონივრული დრო. ბრალდების მხარის პოზიციით, აღნიშნული სიმართლეს არ წარმოადგენს, ვინაიდან მათ დასკვნითი სიტყვის მოსამზადებლად ჰქონდათ დრო 2----- ჩათვლით. დაცვის მხარის განმარტებით ადვოკატ ს-----ის საქმეში ჩართვის შემდეგ კვლავ გაგრძელდა დაცვის უფლების შეზღუდვა, ვინაიდან დაცვის მხარეს დასკვნითი სიტყვის მოსამზადებლად განესაზღვრა კვლავ არაგონივრული ვადა, რაც არ შეესაბამება სიმართლეს, ვინაიდან დაცვის მხარის მოთხოვნით, დასკვნითი სიტყვის მოსამზადებლად სხდომა არაერთხელ გადაიდო. ბრალდების მხარის აზრით, სასამართლომ სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მ-----ის ქმედებას, მის მიმართ წარდგენილ ბრალდებას და აღნიშნა, რომ ქმედების სწორი შეფასებისათვის უნდა დადგინდეს ხომ არ ისარგებლა მ-----მა შ-----ის უ-----ით არა მისი ჰუმანური ბუნებიდან გამომდინარე, არამედ არაკეთილსინდისიერი ინტერესების სასარგებლოდ. სწორედ თავისი უ-----ის ბოროტად - სახელმწიფო და საზოგადოებრივი ინტერესების წინააღმდეგ გამოყენება არის მ-----ის მიმართ წარდგენილი ბრალდების არსი და არა „----- როგორც დაცვის მხარე ცდილობს წარმოაჩინოს. სასამართლომ სრულად გაიზიარა ბრალდების მხარის არგუმენტაცია და დადგენილად მიიჩნია, რომ მ-----

----- განსახილველ შემთხვევაში შ-----
----- ფაქტი უნდა დადგინდეს გამოკვლეული მტკიცებულებების
საფუძველზე. მოწმეთა ჩვენებებთან ერთად, გამოკვლეული განაჩენები
არის ის მტკიცებულებები, რომელიც ადასტურებს დანაშაულებრივი საქმის
არსებობას, მ-----ის და სხვა მ----- ჩართულობას
დანაშაულებრივ საქმინობაში და ერთიანი დანაშაულებრივი განზრახვის
ფარგლებში განხორციელებულ უკანონო მოქმედებებს. ბრალდების მხარეს
მიაჩნია, რომ დ-----ს ჩვენება არ უნდა იქნას გაზიარებული, ვინაიდან
იგი თავად არის ბრალდებული განსახილველი საქმის ცალკეულ ეპიზოდზე
და იგი ვერ იქნება ნეიტრალური და ობიექტური მოწმე. მას
გათვითცნობიერებული აქვს, რომ მ-----ის მიმართ გამამტყუნებელი
განაჩენის დადგენის შემთხვევაში, იგი კიდევ ერთ მტკიცებულებად იქნება
წარდგენილი მისი ბრალდების სისხლის სამართლის საქმეზე. დაცვის მხარე
ი-----ის, ნ-----ის, ზ-----ისა და ს-----ის
ნაწილში აღნიშნავს, რომ მითითებულ პირთა სანდოობა საეჭვოა, ვინაიდან
ისინი სხვადასხვა პერიოდში მ-----ის პოლიტიკურ ოპონენტებს
წარმოადგენდნენ და გაკეთებული აქვთ არაერთი პოლიტიკური განცხადება
მ-----ის მიმართ, მათ შორის სხვადასხვა საკითხზე მის შესაძლო
პასუხისმგებლობის თაობაზე. ბრალდების მხარე სრულად ეთანხმება
თბილისის საქალაქო სასამართლოს განმარტებას, რომლის თანახმად
„პოლიტიკური ოპონირება აპრიორი არ ნიშნავს პირად მტრობას და
უპირობოდ არ მიაღიწნება მოწმის ნეგატიურ განწყობაზე“. დაცვის მხარის
მიერ წარმოდგენილი ვერცერთი განცხადება ვერ ადასტურებს „პირად
მტრობას“, რაზეც აპელირებს დაცვის მხარე. დაცვის მხარე განმარტავს, რომ მ-----
-----ის ბრალდების სისხლის სამართლის საქმეში არ არსებობს
არცერთი პირდაპირი ჩვენება, მაშინ როდესაც თავად დაცვის მხარის
მონაწილეობით იქნა გამოკვლეული ისეთი პირდაპირი ჩვენებები, როგორიც
არის მაგალითად ი-----ის ჩვენება. მან დაადასტურა, რომ ს-----
-----ის საქმესთან დაკავშირებით იგი არაერთხელ პირადად შეხვდა და
ესაუბრა ს-----

----- ბრალდების მხარე თვლის, რომ არც მოწმეების ნ-----ის,
ზ-----ისა და ს-----ის ჩვენებების ირიბ მტკიცებულებად,
მიჩნევის საფუძველი არსებობს, ვინაიდან ჩვენებები ასახავენ ისეთ
ურთიერთობას, რომლის უშუალო მონაწილენი თავად იყვნენ და მათი
ჩვენებები პირდაპირ კავშირშია მ-----ის ბრალეულობასთან. გარდა
ამისა ბრალდების მხარეს მიაჩნია, რომ ბ-----

----- მ-----

მ-----მა თავისი მოქმედებით გამოიწვია ძ-----

----- საჯარო და სხვა პირთა ინტერესის საწინააღმდეგოდ. ამდენად, სახეზეა კონკრეტული მიზნითა და ინტერესით ჩადენილი დანაშაული დ-----

თბილისის სააპელაციო სასამართლოში საქმის განხილვისას მ----- მ-----
-----ის ადვოკატებმა ს-----ემ, დ-----მა და მ-----
ამ მხარი დაუჭირეს წარმოდგენილ სააპელაციო საჩივარს და ითხოვეს მისი დაკმაყოფილება.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოში საქმის განხილვისას საქრთველოს მთავარი პროკურატურის ს-----
დე-----სმა, ი----- მრ-----ა ი-----მა და ს-----
----- მთავარი პროკურატურის ს-----
იუსტიციის მრ-----ა ვ-----მა მხარი არ დაუჭირეს წარმოდგენილ სააპელაციო საჩივარს და ითხოვეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 05 იანვრის განაჩენის უცვლელად დატოვება.

სასამართლომ დაადგინა:

მ-----მა ჩაიდინა სა-----ი თანამდებობის მქონე პირის მიერ სამსახურებრივი უ-----ის ბოროტად გამოყენება საჯარო ინტერესის საწინააღმდეგოდ, თავისთვის და სხვისთვის გამორჩენის და უპირატესობის მისაღებად, რამაც ფიზიკური პ-----ს უფლების და სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესის არსებითი დარღვევა გამოიწვია, რაც გამოიხატა შემდეგში:

20----- თბილისში, კ----- იმყოფებოდნენ ს-----
----- მ-----ე თ-----ი, ში-----
----- ამავე დ-----
-----ო-----ი, ში-----ინ-----სი ვ-----
-----ე, შ-----პრ-----სი გ-----ე დ-----
-----ა-----ე და თ-----ე. ა-----ა თ-----
ესთან ა-----ა-----გ-----ი, თ-----ლ-----
ესთან ერთად. ა-----გ-----სა და თ-----ეს შორის პი-----
-----რა დროსაც ა-----
-----აღნიშნულის გამო, დ-----ს დ-----

მ
ა—ამ და დ—მა, ქუჩაში მყოფი ა— გ—
-ი და ლ—-ე ძ—-ოქ—ის ს—
სადაც ა— გ—-ის გ—

ა— გ—-ის წ—
—მი—მა, ი—მა დადასტურებულად იცოდა, რომ დ—
—დი—ი დ—,
ამ—: გ—, ა—ა, მ—-ე,
ა—-ი და შ— ს—
სადაც ი—-ის დ—
—ი, ა— გ—-სა და დ—-ს მ—
—, რაც გახდა ა— გ—-ის მიმართ ა—
—დ— წარმოადგენდა ა— გ—-ის წ—
ა—

ა—
- ა— გამო, გაჩნდა ხ—
ს—
— კ—-ს მ—-ს, რომელიც
ინფორმირებული იყო ა— გ—-ის გ—
მ—-ის - თ—

ის დ—
გაიზრდებოდა ს—
—შ—მი—ს ი—-ის და კ—
—დე—-სის დ—-ს პოლიტიკური და
სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის საკითხი. ზემოაღნიშნული
საფრთხეების თავიდან ასაცილებლად ს— კ—-ის, მ—
ის ხ—

—, რომელთა საფუძველზე სა—
—თ ა— გ—-ის მი—, დ—
— და მა—,
რითაც უზრუნველყოფილი იქნა ა— გ—-ის მიმართ ჩადენილი
დანაშაულის საქმის ფ—.

გ— ხარვეზის გამო, რომელიც მიზნად ისახავდა იმას,

რომ ა-----
----- აწარმოებდნენ ი-----ის უ-----
-----, რომლებიც ი-----
----- მონაწილე შ----- მ----- და დ-----

თავის მხრივ, დ-----მ, 2-----კ-----
----- დ----- და კატეგორიულად მოითხოვა,
რომ შექმნილი რთული ვითარებიდან გამომდინარე საჭირო იყო რ-----
----- და ა----- და უ-----
----- . სანაცვლოდ, თ-----, რომ
ისინი მ----- და ხანმოკლე ვადაში პ-----ის შ-----
-----ით გ----- . გარდა ამისა, თ-----
-----ში, ო-----ას, ს-----
-----ას და ს-----რაც დ-----
----- აღნიშნული შეხვედრიდან რ----- გ-----
----- რომელიც შეეხებოდა ა----- გ-----ის ს-----
----- გადაწყდა რომ დ-----
----- დ-----
----- შ----- ე-----
----- კო-----ს უ-----
----- დ----- და დ-----

ამის შემდეგ, მ-----თან გაიმართა შეხვედრა, რომელიც ასევე
შეეხებოდა გ-----ის ს-----
----- მ-----მა დ-----
-----ს უთხრა, რომ გ-----ის ს-----
----- რამდენიმე დ-----
----- კ----- დ----- - გ----- . დ-----
----- და სხვა თ----- . ამასთან,
დ-----ს შ-----
--

ურთიერთშეთანხმებული გეგმის შესაბამისად, დ-----
----- 2-----
რომ თითქოს კ----- დ-----ისა და მი-----ის -
დ-----ს უშუალო ძალისხმევით გამოვლინდნენ ა----- გ-----ის
მიმართ ჩ-----კო-----
-----ს უფროსი გ-----, კ-----დე-----
-----სი ო-----ები: ა-----ა, მ-----ე და ა-----
-----ი, რომლებიც დ-----იქნენ ა----- გ-----ის ს-----

დ-----ს მიერ მიცემული დ-----
----- უ----- მი----- ი-----ი დაკავებისთანავე პირადად შეხვდა
ბრალდებულებს ე.წ. „მო-----“ შენობაში არსებული წინასწარი დაკავების
საკანში, თა-----

სასამართლოს გადაწყვეტილებით გ----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ ს--
----- სისხლის სამართლის კოდექსის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „გ“
და „თ“ ქვეპუნქტებით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე
მუხლის მე-6 ნაწილით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 333-ე
მუხლის პირველი ნაწილით და საბოლოოდ ს----- სახედ და ზომად
განესაზღვრა 7 წლით და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა. ა-----ი
ცნობილ იქნა დამნაშავედ ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 143-ე
მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „გ“ და „თ“ ქვეპუნქტებით, ს----- სისხლის
სამართლის კოდექსის 117-ე მუხლის მე-6 ნაწილით და საბოლოოდ ს-----
სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 წლითა და 6 თვით თავისუფლების
აღკვეთა. მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ ს----- სისხლის
სამართლის კოდექსის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „გ“ და „თ“
ქვეპუნქტებით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე მუხლის მე-
6 ნაწილით და საბოლოოდ ს----- სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 წლითა
და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა. ა-----ა ცნობილ იქნა
დამნაშავედ ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 143-ე მუხლის მე-2
ნაწილის „ა“, „გ“ და „თ“ ქვეპუნქტებით, ს----- სისხლის სამართლის
კოდექსის 117-ე მუხლის მე-6 ნაწილით და საბოლოოდ ს----- სახედ და
ზომად განესაზღვრა 6 წლით და 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა.

ა----- გ-----ის მ-----
----- ბ-----ს ძ-----
----- ა-----
----- დ-----სა და შ----- სხვა თ-----

2-----
-----, ს----- პ-----მა მ-----მა ბოროტად გამოიყენა
თავისი სამსახურებრივი უ-----ა და წი-----

მ-----ის გ-----

ამდენად, ს----- პ-----ის, მ-----ის მონაწილეობით, სა-----

ანაპირობა ის, რომ ა----- გ-----ი-----
----- ამავედროულად, ა-----
----- და დ-----ს და ს-----
----- რამაც ა----- გ-----ის ო-----

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

დ----- გ----- გ-----ის ჩვენებით დასტურდება, რომ 2-----
ოქ-----ის ს----- ს----- გ-----ი.
ტელევიზიით გავრცელდა ო----- ს-----
-----ის ფ----- დადგინა, რომ ს-----
-----ის გ----- დაკავშირებული იყვნენ ს----- შ-----
----- მ-----, კერძოდ: დ-----, ვ-----ე, გ-----ე და
ს----- მი-----ს - ვ-----ის მ----- თ-----.
ს-----ს გ----- მივიდნენ გ-----ის ნათესავები,
რომლებმაც უთხრეს, რომ თუ გაჩუმდებოდნენ ხ-----ა გ-----
-----ს, ს-----ს ო-----
-----ს. ს-----ის ოჯახი ამ შეთავაზებას არ დათანხმდა,
რის შემდეგაც ი-----ემ, დ-----
----- ამასთან, ს-----
-----ის გ----- დაკავშირებით, სა-----
2----- ამ დანაშაულთან დაკავშირებით დააკავეს ოთხი პირი - გ-----
-----ა, ა-----ა, მ-----ე და ა-----ი.
მოგვიანებით, მ----- და ო-----მა
დაადასტურეს, რომ ისინი ასრულებდნენ დ-----ს ბ----- რომელიც
მოქმედებდა თ-----ს სურვილის შესაბამისად. ვ-----
- იყვნენ ს----- მ-----ე - თ----- და შ-----
----- მ-----, მაშინდელი ხ-----
----- კერძოდ, პ-----
----- მ-----ი თვლიდა, რომ ი----- (----- მ-----ი იყო ხ-----
----- იქნებოდა ს----- მი-----ს გ-----
-ს საწინდარი. დ-----ის განმარტებით, ა-----მა და მ-----
-----ემ აღიარეს, რომ ს-----
----- სწორედ ა-----
მოხდა ს----- მ----- და მათთვის ს-----
-----, რის შემდეგაც გ-----დან. დ-----მა ასევე აჩვენა,
რომ მ-----
----- ამის შემდეგ ო-----

----ს, რომელიც გაოგნებული იყო ამ საქმის ჯ-----თვის ხ-----
----- დ-----მა იმედი გამოთქვა,
რომ ა-----

მოწმე ა-----ის ჩვენებით ირკვევა, რომ 2-----ს იგი მუშაობდა ს---
----- შ----- კ----- დ-----ში. ი-----
-----ს, დ-----ს დავალებით იმყოფებოდა ო-----ზე. მეორე
დღეს კი შეიტყო, რომ ს-----ზე ნ-----ი, რომელიც როგორც გ-----
-----ამ უთხრა, იყო ს-----ი, რომელიც იძულებით აიყვანეს
ოქ-----აში. ს-----ი გ-----ან. დ-----
სთან კაბინეტში სასაუბროდ მყოფმა გ-----მ, მოგვიანებით მას, მ-----
-----ეს და ა-----ას გადასცა დ-----ს დანაბარები. კერძოდ უთხრა,
რომ დ----- იყო ყველაფრის საქმის კურსში, ამიტომ ხმა არ ამოეღო და
არაფერზე ენერვიულათ. ამ ფაქტიდან ათი დღის შემდეგ, იგი ლ-----ბ-----
ის ტერიტორიაზე შეხვდა დ-----ს, გ-----ს და დ-----ს, რა
დროსაც დ----- იყო ძალიან აღელვებული. მას დ-----მ უთხრა, რომ
ვინაიდან ს-----ის საქმე ძალიან გახმაურდა, მ-----
-----ა და შეთავაზა ა-----

-----ი. იგი
დათანხმდა დ-----ს შეთავაზებას. მოგვიანებით იგი მივიდა დ-----ს
კაბინეტში, სადაც იმყოფებოდნენ მ-----ე, ა-----ა, ს-----
-----ე და დ-----ი. მათ დ-----მ უთხრა, რომ ს-----
-----სი-----
-----ა-----
-----და-----

-----მოწმემ განმარტა, რომ პირადად მას დ-----
-----მ ვალის გასასტუმრებლად გადასცა 12000 აშშ დოლარი. ხოლო
კითხვაზე, თუ რატომ ა-----ო-----ზე მყოფ დ-----
-----ს, უპასუხეს, რომ დ-----ს ა-----მათ გ-----
სგან წინასწარ შეიტყვეს მ-----ი და სხვა
დეტალები. დაკავების შემდეგ ე.წ. „მო-----“ იზოლაციაში მიყვანისას, მას
გამომძიებელმა მისცა წინასწარ დ-----რილი ჩვენება, რომელიც გად-----რა და
მოაწერა ხელი. მასთან ოთახში პერიოდულად შედიოდა დ-----ი,
დერეფნიდან კი ესმოდა ხმაური. მოგვიანებით მ-----ისგან და ა-----
-----ასგან შეიტყო, რომ იზოლაციაში მისული ყოფილა ვ-----ი,
რომელსაც გაუმხნევებია ს-----დ-----ი პ-----ა-----

მათ შორის დ-----მ და ს-----ემ. შ-----
-----დ-----მ და ს-----ემ, რომლებმაც კ-----
-----დ-----

ის მ-----ერძოდ: ს--

რაზეც იგი აღშფოთდა. ამის შემდეგ, მასთან მივიდნენ
დ----- და დ-----ი, რომლებმაც კვლავ გაუმეორეს, რომ ს-----

ს-----

- 2-----ს, გ-----ს დაურეკა გ----- ინ-----სმა დ-----
-----ემ, რომელმაც მიულოცა და უთხრა, რომ როგორც ბ-----სგან შეიტყო
მ----- ამის შემდეგ, გ----- დაუკავშირდა ბ-----ს,
რომელმაც დ----- მათ აიღეს
პირადი ნივთები და დ-----ის ა-----

----- გ----- დახვდნენ
დ-----, ს-----ე და ს----- მოგვიანებით მან
მონაწილეობა მიიღო გორში განვითარებულ ს-----ში, სადაც ასევე
ნახა გ-----. დაახლოებით 10-12 დღეში იგი, მ-----ესთან ერთად
კვლავ მივიდა ე.წ. ,----- მდებარე დ-----ს კაბინეტში, სადაც
ასევე იყვნენ დ-----ე, ბ-----, დ-----ი და სხვები. მას იქ
მყოფებმა უთხრეს, რომ შ-----

მოწმემ განმარტა, რომ მას პ-----ისთვის შ-----ის თხოვნით არ
მიუმართავს, თუმცა 2----- დ-----

მოწმე მ-----ის ჩვენებით დასტურდება, რომ იგი 2-----ს მუშაობდა
ს----- ში-----

ტში. 2-----ს იგი გ-----ას და დ-----ს დ-----

-----კერძოდ, იგი ა-----

-----თან ერთად მივიდა ო-----ზე, სადაც დ-----ს და ა-----

-----ას აყვანილი ჰყავდათ ს-----ი და ლ-----ე, რ-----

-----ს-----მა მო-----იგი ო-----

-----ზე ი-----მათ გ-----მ უთხრა, რომ არ ენერვიულათ,
ვინაიდან დ-----სთვის ცნობილი იყო მომხდარის შესახებ. დ-----

სგან კი შეიტყვეს, რომ პ-----მაც იცოდა ყველაფერი, ა-----

-----მოგვიანებით იგი დ-----ს კაბინეტში დაიბარა

გ-----მ, სადაც ასევე დახვდნენ ა-----ი, ა-----ა, დ-----

-----ი, ს-----ე და კიდევ რამდენიმე თანამშრომელი, მათ დ-----

-მ უთხრა, რომ უნდა მ-----

----- მისთვის ცნობილია, რომ დ----- და გ----- იმყოფებოდნენ ზ-----
-----თან, ს-----. ამ
შეხვედრიდან გ----- და დ----- მივიდნენ შა-----ს საპ-----ო რე-----
-----აში, სადაც დ----- შეხვდა პ----- მ-----ს, რ-----
----- მ-----

----- ამას უდასტურებდა ყველა მა-----ი, მათ შორის დ-----
-----, ს-----ე და სხვები. ა-----

----- იგი მოინახულეს ს----- შ----- მ-----
მა, მათ შორის მი-----მა ი---- (----- მ-----მა, რომელმაც გაამხნევა იგი. ამ
ვიზიტისას ვ-----მა ვ-----ეს უთხრა: „ხ-----

----- . იქ ყოფნისას ისინი მოინახულეს მ-----
-----მა: ბ-----მ, დ-----მ, კ-----მ, მ-----მ, ს-----ემ, კ-----
-----ემ და ე----- მოგვიანებით, ა-----
----- ისინი გადაიყვანეს ს----- დ-----ის მ----- დ-----
აში, ს----- ბ-----მ გ-----
-----სთან კონსულტაციის შედეგად ს----- მ----- დ-----ის დი-----
-----ად, სადაც ისინი მოგვიანებით სასჯელს იხდიდნენ, დანიშნა თ-----
უა. ა-----

----- დ----- ამ ყველა
სიკეთეს მოიცავდა მათთვის მიცემული დაპირება, თუმცა შ-----

----- იმავე საღამოს, მას დაურეკა დ-----მ და უთხრა, რომ პ-----

----- შ-----
----- ისინი გამოთქვამდნენ უკმაყოფილებას ი-----

----- 2----- შ-----

ის შესახებ პ-----ის გ-----
-- მოწმემ განმარტა, რომ პირობა იყო დადებული იმის შესახებ, რომ ისინი შ-----
-----ის ს-----

----- ასევე უთხრეს, რომ პ-----

-----მა დ-----. 2009 წელს,
ს-----ის ს-----
----- მისი შ-----ის პ-----
----- შ-----ით გ-----
----- რაც პ-----მა შ-----ით გ-----
----- მათ ც-----
----- პ-----
მათთან შედარებით გ-----ს ე-----
----- გ-----ს მ-----

მოწმე ი-----ის ჩვენებით ირკვევა, რომ 2----- მას ეკავა ს-----
----- თა-----რის თანამდებობა, რა დროსაც მისი დის თხოვნით
დაინეტრესდა ს-----ის საქმის დეტალებით, რ-----
----- ს-----ის გ-----პ-----ი (----- მ-----
-----ის მ-----და ს-----შ-----მ-----დ-----
-----, ვ-----ე და გ-----ა, ი-----. გ-----ს იგი პირადად
იცნობდა ჯერ კიდევ ს-----იუსტიციის სამი-----ოში მუშაობის
პერიოდიდან. შემთხვევიდან მალევე კა-----ი, პ-----ის სამუშაო
ოთახში, ს-----ის გარდაცვალების ფაქტთან დაკავშირებით
ესაუბრა მ-----ს, რ-----.
კერძოდ, იცოდა რომ „შ-----ბ-----“ ს-----ი წაიყვანეს ოქ-----აში და
ამ ამბავში და-----სთან და ვ-----ის მ-----სთან ერთად
გარეულები იყვნენ სხვა პ-----ც. მას მ-----მა უთხრა, რომ მომხდარის
შესახებ თავიდან შეიტყო ლ-----ისგან. მ-----ისთვის ასევე
ცნობილი იყო იმის შესახებ, რომ ს-----ის გ-----
----- ბ-----ის ს-----
----- - დ-----
და ვ-----ის ცოლი. ვ-----ის პ-----
----- იგი ესაუბრა ვ-----ს, რო-----
----- მოწმემ
განმარტა, რომ ს-----ის გარდაცვალების ფაქტთან დაკავშირებით
იგი არაერთხელ ესაუბრა მ-----ს პირადად, რ-----
----- ბ-----ის
მიერ აგორებული პროპაგანდა. მას მ-----მა უთხრა, რომ იძუ-----
----- მ-----ი ფიქრობდა, რომ თ-----
-----ა ბ-----ს, ი-----

----- მოწმემ განმარტა, რომ დ-----
 იმ დროს, როდესაც გამოდიოდა პ-----ის კაბინეტიდან, მოსაცდელში
 შეხვდა დ-----ს და ვ-----ეს, რაც გაუკვირდა, ვინაიდან ამ პირებს პ---
 -----ი ყ----- - ვ-----თან ერთად
 და მიხვდა, რომ პ-----თან შეხვედრის მიზეზი იყო ს-----ის
 საქმე. იგი შებრუნდა მ-----ის კაბინეტში და უთხრა, რ-----
 ----- ს-----ის სა----- რამაც
 გააღიზიანა მ-----ი, რადგან კარგად იცოდა ს-----ის ს-----

 -----დ ს-----ის
 საქმესთან დაკავშირებით უნდა ესაუბრა დ-----სთან და ვ-----ესთან.
 ამის შემდეგ მან დატოვა კაბინეტი, თუმცა პ-----ის კაბინეტში
 დაწყებული ხმაურიანი საუბარი ესმოდა დერეფანში. დაახლოებით 2-----ს
 ა----- მიწურულს, იგი კა-----ი შეხვდა მ-----ს, რომელმაც
 უთხრა, რომ აპირებდა ს-----მ-----ს, რადგან
 ამ საკითხით აწუხებდა ვ-----ი და აღნიშნულთან დაკავშირებით
 ჰკითხა აზრი, რაც მან უარყოფითად შეუფასა. მას მ-----მა უთხრა,
 რომ ს-----მ-----შ-----ის პ-----,
 იგი ვ-----ს და დ----- რომ მოცემულ საქმეზე დ-----
 ----- რათა ბიუროკრატias არ ეგრძნო რყევები. პ-----ს
 მიაჩნდა, რომ მიუხედავად ყველაფრისა თუ იგი დაუშვებდა მისი რ-----

 ----- მას პ-----ი ხშირად ეკითხებოდა რჩევას არა როგორც თა-----
 -----რს, არამედ როგორც ძ----- მოწმემ განმარტა, რომ
 როდესაც შეიტყო იმის შესახებ, რომ ვ-----მა თ-----დ-----
 ----- და ვ-----ე, ეჭვი შეეპარა და ამბის გასარკვევად დაუკავშირდა მ-----
 ----- რომელიც მუშაობდა ე.წ. ,----- ზუ-----
 მა უთხრა, რომ დ----- და ვ-----ე ჩვეულებრივად დადიოდნენ
 სამსახურში და ასრულებდნენ სამსახურებრივ მოვალეობას. 2-----ს ა-----
 ----- მან პირადად ნახა
 დ-----, რომელიც სულ თან ახლდა ვ-----ს, მიუხედავად იმისა,
 რომ გ----- ამის შემდეგ, მას მ-----მა უთხრა,
 რომ ხ----- წარუმატებლად დასრულების შემთხვევაში, იგი
 იძულებული გახდებოდა ვ-----ი გადაეყვანა ფი-----რად ან
 გაეთავისუფლებინა დ-----ი თანამდებობიდან. პ-----ი ფიქრობდა, რომ
 პ-----
 ----- მოწმის განმარტებით, კვირა არ
 გადიოდა ისე, რომ ამ თემაზე არ ესაუბრა პ-----თან და დისკომფორტი არ
 შეექმნა მისთვის, რადგან აშკარად ხედავდა, რომ მ-----ი იყო ვ-----
 -----ის მხარეს. მას მ-----მა პირადად სთხოვა დალაპარაკებოდა ბ-----
 -----ს, რომ ტ----- მოეხსნათ ს-----ის
 თემა, ხოლო თუ ბ-----ი სანაცვლოდ მოითხოვდა რამეს, ამაზე

საუბარი გაეგრძელებინა. მას ხშირად ესაუბრებოდა პ-----ი და ეუბნებოდა, რომ ს----- დ----- პირებს, დ----- და ვ-----ის ცო-----, ამის სანაცვლოდ უნდა მიეღოთ გარკვეული პ----- ამიტომ დ----- და ვ-----ი, ერთი საკუთარი თავის, ხოლო მეორე, ს----- ს----- მ----- მათ გუნდში არაერთხელ ითქვა, რომ ეს ადამიანები იყვნენ ბ-----ის პროპაგანდის მსხვერპლნი და მალე უნდა გ----- მ-----ბისთვის ყველაზე დამაჯერებელი იყო მ-----ის მიერ მიცემული სიტყვა. მას საუბრისას მ-----მა დაუდასტურა, რომ იგი აჭიანურებდა ს----- მ----- პირთა შ-----ას და არ იცოდა ზუსტად როდის შ-----, რადგან პ-----ი შ----- მ-----ის მხრიდან ასეთი პირობის არსებობას, მასთან პირად საუბარში მ-----ის გარდა ადასტურებდნენ გ-----ა და ზ-----ი.

მოწმე **ნ-----ის** ჩვენებით დასტურდება, რომ იგი 2----- იყო ს----- პა-----რე. მან ს-----ის დაღუპვის ამბავი შეიტყო ბრიუსელში ყოფნისას. არსებული ეჭვის თანახმად, ამ დ-----. იგი მეორე დღეს ჩამოვიდა თბილისში და შეხვდა პ----- მ-----ს, რომელთანაც ჰქონდა ძალიან მძიმე საუბარი, რა დროსაც ითქვა, რომ საქმე ეხებოდა ს----- მ-----ეს - თ-----ს და იმ ადამიანებს, ვინც მასთან ერთად ი-----. საუბრისას ასევე დასახელდა დ-----ს და ო-----ის გვარები. მისთვის იმ დროს უცნობი იყო უ----- რომ იმ პირებს, ვინც ე----- დ-----მ. პ-----მა სრულყოფილად იცოდა ს-----ის საქმის დეტალები და საუბარში დ-----ი, ვისაც მოგვიანებით მ----- დაედო ს-----ის წ-----თვის. იმ დროს მისთვის არაფრის მთქმელი იყო პ-----ის მიერ დასახელებული გვარები, თუმცა მოგვიანებით გაიხსენა, რომ გ-----ა მუშაობდა პარლამენტში და მას იცნობდა პირადად. მან პ-----ს უთხრა, რომ ხ-----ა, კერძოდ, მოუწევდა არა მხოლოდ შ-----ის, არამედ ბ-----. პ-----მა დაინახა მისი მწვავე პოზიცია და დაპირდა, რომ 2-3 კვირაში, ხ-----თვის ნაკლები დანაკარგით მოაგვარებდა ყველაფერს - დ----- და ს----- დაინახავდა ს-----. იგი პერიოდულად ე----- თუ რა ხდებოდა ს----- რაზეც იგი პასუხობდა, რომ არკვევდა დეტალებს. მ-----მა ყველაფერი იცოდა ს-----ის საქმის შესახებ და უთხრა, რომ ამ----- რაზეც მან უპასუხა, რომ დ----- არ იძლეოდა. მან იცოდა, რომ პ----- რომ ხ----- უკან არ უნდა დაეხია და ეს

ზ-----. იმ პერიოდში, პ-----
თითქმის არცერთ მის შეხვედრას არ ჩაუვლია ს-----
საუბრის გარეშე. მოწმემ განმარტა, რომ სანამ პ----- ი წ-----
----- ს-----ის თ----- იგი ესაუბრა მას და
მისცა რჩევა დ-----. პ----- ი ღელავდა
და არწმუნებდა, რომ მან ყველაფერი მხოლოდ მეორე დილით შეიტყო. მას
ეჭვი არ შეპარვია პ-----ის გულწრფელობაში. მას პ-----მა
ასევე უთხრა, რომ თუ დ----- დასჯიდა, მაშინ თ-----,
რაზეც მან უპასუხა, რომ ეს იქნებოდა მისი გადარჩენის ერთადერთი შანსი.
ამ საუბრისას მას დარჩა შთაბეჭდილება, რომ პ----- პ-----
----- ი იტყოდა, რომ დ----- და თ----- თუმცა პ-----
-----ს მასთან საუბრის შემდეგ პ----- შესვლა
დაახლოებით 10-15 წუთით შეაგვიანდა. მან მოიკითხა პ----- ი და
უთხრეს, რომ იგი საუბრობდა ტელეფონით. პ----- გამოსვლისას,
პ-----მა უარყო პირობა, ხელი დააფარა მის უ----- და
არც პასუხისმგებლობა აიღო მომხდარის გამო. მოწმემ განმარტა, რომ პ-----
----- ი პ-----ის გარდა ვერავისთან პ-----
-- ამის შემდეგ იგი შეხვდა მ-----ს, რომელსაც შეახსენა, რომ გავიდა
დაპირებული სამი კვირა, მან კი, მომხდარზე რეაგირება არ მოხდინა და ხ-----
----- ამასთან, უთხრა რომ თუ დ-----
----- მას ექნებოდა ადეკვატური რეაგირება, რაც მათ ხ----- კარგად
არ შემოუბრუნდებოდა. ამ საუბრიდან მალევე დაურეკა პ-----მა და
უთხრა, რომ უახლოეს 2-3 დღეში დ-----
რაც მართლაც ასე მოხდა, თუმცა გარკვეული პერიოდის გასვლის შემდეგ
გაიგო, რომ დ-----
----- მას ს----- პ-----მა პირადად უთხრა,
რომ დ----- ხ-----თვის იყო ძალიან საჭირო და იყენებდნენ
დაწყებული საქმეების ბოლომდე მისაყვანად. მისთვის ასევე ცნობილი
გახდა, რომ ს----- მ-----ი პ-----ს-----
----- მისთვის მოულოდნელი იყო პ-----
----- შესახებ, რომლითაც ს----- მ----- პ-----
-----, რის შემდეგაც სასამართლომ მიიღო გადაწყვეტილება მ-----
----- მოწმემ ასევე აღნიშნა, რომ იგი ორჯერ იყო პ-----
----- და პირადი გამოცდილებით იცის, თუ როგორი მკაცრი
იყო შ----- დაკავშირებით ზ----- შ-----ის
საკითხებზე მუშაობისას, მას გვიანობამდე უწევდა სამსახურში ყოფნა და
თითოეული მ----- წარმომადგენლებთან
ხელჩართული ბრძოლა. შ----- განხილვა ისე დეტალურად
მიმდინარეობდა, რომ საახალწლოდ დაგეგმილი შ-----
რის გამოც ორ ეტაპად განხორციელდა. ამიტომ დარწმუნებულია, რომ მ-----
-----მა ს----- მ-----ი პ----- იმიტომ შ----- რომ
ადგილი ჰქონდა წ----- მისთვის პ-----

რომლებსაც კავშირი ჰქონდათ გ-----ს ოჯახთან, ცნობილი გახდა, რომ მ-----
 ----- ოჯახის წევრები, პ----- რომლის
 თანახმად მ----- და დროულად უნდა
 გ----- მისი აზრით, რომ არა ს-----ის პირადი
 გადაწყვეტილება, ასეთ პირობას სხვა ვერავინ გასცემდა. მანვე,
 კატეგორიულად გამორიცხა, რომ მ-----ს არ სცოდნოდა ვის ი-----
 რადგან იმ პ----- ფასადიც კი არ იღებებოდა მ-----
 --- ამ უკანასკნელს შექმნილი ჰქონდა ძალიან მკაცრი ვერტიკალი და ის
 თემები, რაც მას აინტერესებდა იცოდა ზედმიწევნით კარგად. პ-----
 ----- რომ თუ იგი თუნდაც ს-----

მოწმე **ზ-----ის** ჩვენებით ირკვევა, რომ იგი 2----- იყო ს-----
 ----- პრ-----რ-მი-----. ამ პერიოდში ს-----
 ----- დაკავშირებით და მიდიოდა მსჯელობა, და-----
 ----- იგი ამ საქმის დეტალებს არ იცნობდა და არც პ----- ამ
 თემაზე, რადგან აღნიშნული მას არ ეხებოდა სამსახურებრივად, ამასთან
 არც რამე ზეგავლენის მოხდენა შეეძლო მიმდინარე პროცესებზე. მან იცოდა,
 რომ პ----- იმედოვნებდა, რომ მ-----ი
 მიიღებდა სწორ პ----- გადაწყვეტილებას. მოწმემ
 განმარტა, რომ მისთვის ცნობილი იყო, რომ ს-----ის საქმეში
 ფიგურირებდნენ დ----- და ი--- (----- მ-----ის მ-----,
 შემდგომში კი ჩაერთნენ მთავრობის წევრები და პ-----ი. იმ პ-----
 ----- ეს იყო ყველაზე მნიშვნელოვანი მოვლენა და დარწმუნებულია, რომ
 ს----- საკითხთან დაკავშირებით
 სრულად იყო ინფორმირებული. 2-----ს თ----- მას საუბარი
 ჰქონდა პ-----თან, ვ-----ის თანამდებობიდან გ-----ს საკითხზე,
 რაც უკავშირდებოდა სწორედ ს-----ის თემას. ი-----

----- ამ საუბრიდან იკვეთებოდა, რომ ვ-----
 ----- გამო. პ-----მა მას შეთავაზა ვ-----ის ფი-----
 -----რად გადაყვანა, რაზეც იგი არ დაეთანხმა, რადგან თავად იყო ეკ-----
 ----- და შემდგომ გაუჭირდებოდა ამ ბლოკის მართვა,
 ამიტომ მ-----ს უთხრა, რომ თუ ასე მოხდებოდა იგი დ-----
 ----- პ-----თან საუბრის შემდეგ, იგი დარწმუნებული იყო, რომ მან
 სრულად იცოდა რა მოხდა ს----- და ასევე იცოდა ს-----
 ----- მოწმემ განმარტა, რომ იმ დროს, როდესაც ვ-----
 ----- საუბარი შედგა მასსა და პ-----ს შორის, ს-----ის ს-----
 ----- შ-----ი უკვე დ-----ნი იყვნენ, თუმცა ს----- მოითხოვდა შ-----
 ----- მ-----ი აპირებდა ვ-----ის თანამდებობიდან
 გადაყენებას, რაც იქნებოდა ერთადერთი ს----- გადაწყვეტილება,
 თუმცა მიუხედავად იმისა, რ-----

მოწმემ განმარტა, რომ დ-----მ თავისი სიმბარათი გადადო მის ტელეფონში და გადარეკა სადღაც, შემდეგ დაანახა გვერდით მაგიდასთან მყოფი ს-----ი და ლ-----ე. დ-----მ დაავალა გაყოლოდა მითითებულ პირებს და გ-----ასთვის ეჩვენებინა ისინი. იგი ვ-----ის ავტომანქანით უკან გაყვა ს-----ს და ლ-----ეს, რომლებიც გ-----ს დაანახა ლე-----ზე. ა-----

----- დ-----სთან ერთად ყოფნისას იგი არაერთხელ შესწრებია, თუ როგორ ამშვიდებდა დ----- ვ-----ს და პირდებოდა არ ენერვიულა, რადგან ყველაფერს მოაგვარებდა. ა-----

----- ამ პირთა დაკავებამდე მას დაურეკა დ-----მ და სთხოვა დამჯდარიყო მისი ავტომანქანის საჭესთან, რაზეც დათანხმდა და დ-----, გ----- და ს-----ე მიიყვანა გენერალურ პროკურატურაში. დ-----ს განმარტებით იგი უნდა შეხვედროდა ზ-----ს, ს----- შეხვედრიდან დაბრუნებულმა დ-----მ გ-----ს უთხრა, რ-----

----- დ-----ს, პირადად უნდოდა მოესმინა, რას ეტყოდა მ-----ი ს-----ის საქმესთან დაკავშირებით, ამიტომ ზ-----თან შეხვედრის შემდეგ, იგი წაიყვანა ვ-----ის შა-----ს რე-----აში. ს-----

----- საიდანაც დაბრუნდა დაახლოებით ერთ საათში. რე-----იდან დაბრუნებულმა დ-----მ მათ უთხრა, რომ ყველაფერი იყო დალაგებული, კერძოდ: მ-----მა დ-----ს მისცა პირობა, რომ არ ენერვიულა, ყველაფერი იქნებოდა კარგად და იგი ს-----დ-----ებს შ-----ცოტა ხანში. გზაში დ----- გ-----ს ასევე დაპირდა, რ----- მოგვიანებით მ-----მა მართლაც შ-----

----- მოწმემ განმარტა, რომ მ-----ემ და ა-----მა მას პირადად დაუდასტურეს, რომ ი-----

----- მისთვის ცნობილია, რომ ს----- მ-----ი ვ-----ც-----პრეტენზიით ურეკავდნენ დ-----ს, ვინაიდან შ----- მოწმემ განმარტა, რომ 2-----ს დ-----მ მას მისცა წინასწარ დ-----რილი ჩვენება, რომელიც მან გაიმეორა გამოძიებაში და სასამართლოში დაკითხვისას, თუმცა მისი ნაამბობი სიმართლეს არ შეესაბამებოდა. 2-----

მოწმე გ-----ის ჩვენებით დასტურდება, რომ იგი 2-----იყო შა-----ს საპ-----ო რე-----ის უ----- მის მოვალეობაში შედიოდა რე-----ის ტერიტორიის უსაფრთხოების დაცვა, კერძოდ, იცავდა

რე-----ის გარე პერიმეტრს. რ-----

თ-----

----- პირველ დონეზე (გარე პერიმეტრზე) ხდებოდა სტუმრის ავტომატური და პიროვნების გადამოწმება, ხოლო დაუგეგმავი ვიზიტების დროს ხდებოდა სტუმრის შეჩერება, რომლის ვინაობა თანხმდებოდა ბ-----ან, საიდანაც იღებდნენ შემდგომ ინსტრუქციებს. პ-----, იგი ატყობინებდა ო-----

-- რომელიც ს----- რ-----

----- 2-----ს

გაზაფხულის პირველ მეოთხედში, მორიგეობისას, პ-----

----- მათ შეაჩერეს შავი ფერის ან მუქი ფერის ჯიპი და დაინტერესდნენ ვინ იყო სტუმარი. ა-----

----- მანქანაში იყო სულ ორი ადამიანი. მან სტუმრის ვინაობა გადასცა ო-----

----- რომლისგანაც რამდენიმე წუთში მიიღო დასტური, შ-----

----- მითითებისამებრ, მან სტუმრებს შესთავაზა, ჩაებარებინათ იარაღი ასეთის არსებობის შემთხვევაში. მძღოლის მხრიდან მას მიაწოდეს „კალაშნიკოვის“ ავტომატი, რომელიც შეინახა სეიფში და გაატარა მანქანა. ა-----

----- გარკვეული დროის შემდეგ მას გადმოსცეს, რომ დ-----ს მანქანა გადიოდა რე-----იდან, იგი მიბრუნდა, რომ ავტომატი გადაეცა მფლობელისთვის, თუმცა მანქანამ ისე დატოვა რ----- და ავტომატი არ წაუღია. მოგვიანებით კი, იარაღის წასაღებად დაბრუნდა დ----- ეს იყო ერთადერთი შემთხვევა, როდესაც ვიზიტორს იარაღი დარჩა, რის გამოც მეტწილად დაამახსოვრდა ეს ვიზიტი. ი-----

----- ამასთან, არ ახსოვს ისეთი ფაქტი, რომ პ-----

-----თან შეეშვათ სტუმარი და პ-----ი ამის შემდეგ მისულიყო რე-----

აში.

მოწმე ბ-----ს ჩვენებით ირკვევა, რომ 2----- იგი მუ-----

----- ჩ-----

----- ს----- შ-----

----- მ-----, კერძოდ კ----- დე-----სი დ-----

-----, გ----- ინ-----სი ვ-----ე, შ-----

პ----- უფროსი გ-----ე, ო-----ი და შ----- მ-----

ე თ----- ს----- მი-----ს - ი--- (----- მ-----ს, მან ო----- მოახსენა საქმეში არსებული ვითარების შესახებ, რაზეც ვ-----

-----მა უთხრა, რომ გაეგრძელებინა მუშაობა. მა-----

----- რომ ვ-----მა ყველაფერი იც-----

მ-მ განმარტა, რომ ამის შემდეგ იგი შეხვდა ს-

რამაც შ-მი-სა და ქ-შორის დაძაბა ურთიერთობა. ს-ს-

მას შემდეგ, რაც ამ დ-

კერძოდ დაუსახელა დ-

რაზეც ვ-მა უთხრა, რომ

ა-

იგი ორი საათი ელოდა ვ-ს კაბინეტში, მ-

მან გადაურეკა ვ-ს, რომელმაც მის ზარებს არ

უპასუხა. ამის შემდეგ მან პოსტი გადააბარა მოადგილეს - დ-ეს,

თავად კი წავიდა ქალაქგარეთ. მეორე დღეს მას დაურეკა გ-ემ და

უთხრა, რომ მისულიყო, რადგან ს-მი-ატარებდა ბ-

, რომელსაც ა-

მან სალამოს საინფორმაციო გამოშვებიდან შეიტყო, რომ დააკავეს მ-

-ე, ა-ა და სხვები, რომლებიც იყვნენ ის ვ-ვ-

-შ-ი, ხოლო დ-დ-

, ვ-ე და გ-ე. ს-ის საქმემ გამოიწვია მისი თ-

მოწმე დ-ის ჩვენებით დასტურდება, რომ იგი იყო ს-შ-

თბილისის მ-ს უფროსი. 2-

დაურეკა მთ-ოს ვ-სმა და

შეატყობინა, რომ ლ-ე იმყოფებოდა პო-

ო-ზე, ს-

მას მეორე დღეს შეატყობინეს, რომ ლ-

მან აღნიშნულის შესახებ მოახსენა მ-

-ს, რომელმაც თავის მხრივ საქმის კურსში ჩააყენა ვ-ი. მ-

-ს მეორე შეხვედრას მი-თან ესწრებოდნენ დ-და ვ-

-ე. მოხსენების დროს მ-მ ახსენა თ-რომელიც ი-

ამ ფაქტმა გააკვირვა მი-, რადგან არ იცოდა

ხსენებული პირის არსებობის შესახებ. მან დ-ს და ვ-ეს

ჰკითხა რა ხდებოდა. მ-მი-თან შეხვედრაზე მესამედ მივიდა

მაშინ, როცა უკვე გამოძიებით ყველა დეტალი იყო დადგენილი და მოახსენა

ყველა დამნაშავეს ვინაობის შესახებ, კერძოდ უთხრა, რომ ეს ვ-იყვნენ

დ-ასევე ესაუბრა მათ დაკავებაზე. ვ-მა

მ-ს უთხრა, რომ ვ-ს უნდა შეხვედროდა. ამის შემდეგ მ-

----- რამდენიმე საათი ელოდა მი-----ს დაბრუნებას, თუმცა მი----- მის
ზარებს აღარ პასუხობდა. მისთვის ცნობილია, რომ მ-----
----- ამის შემდეგ ს-----
----- სამი-----ომ თავად ჩაატარა დაკავების ე.წ. ღონისძიება, რა დროსაც დ---
----- იქნენ გ-----, ა-----, მ-----ე და კიდევ ერთი პირი. ა-----

მოწმე **3-----ის** ჩვენებით ირკვევა, რომ 2----- იგი მუშაობდა
ე.წ. ,----- მდებარე უ-----ის სამი-----ოს სა-----
-----ად. 2-----ს, კ-----დე-----სის მი-----
----- დაახლოებით 4-5 საათში იზოლატორში
მიიყვანეს ოთხი დ-----ი, რომლებიც იყვნენ ა-----ა, ა-----
--ი, გ-----ა და კიდევ ერთი პირი, თუმცა დ----- პირებს ხ-----
----- რაც ი-----
----- მას დაურეკა შ-----მა, რომელმაც უთხრა, რომ მი-----
ი--- (----- მ-----ი იყო საქმის კურსში, საკნები უნდა ყოფილიყო ღია. ი-----
----- დ-----ებს
სტუმრობდნენ მ-----ბის პ-----, მათ შორის მი----- ვ-----ი, შ-----
-----ი, დ-----, ვ-----ე და ს-----ე, რა დროსაც
მათ იზოლატორში გ-----ი. მას იმ
შემთხვევამდე არასდროს უნახავს დ-----
-----,-----
ნახა ს----- დ-----ი პ-----, რომლებმაც უთხრეს, რომ იყვნენ
შ-----ულნი.

მოწმე **რ-----ის** ჩვენებით დასტურდება, რომ 2----- წლებში
მუშაობდა სა-----
--დ და მის მოვალეობაში შედიოდა მ-----ბის ჰიგიენაზე,
ყოფაქცევაზე, დ-----სანამ ს---
-----ის საქმეში მ-----ბს შ-----გ-----
----- რ-----
მხოლოდ ამის შემდეგ მოხდა იქ გ-----ას, ა-----ის, მ-----
-----ის და ა-----ას შესახლება, რომლებთანაც პირადი კონტაქტი
არ ჰქონია და არც კონტროლს ახორციელებდა მათზე. მას დი-----ისგან -
თ-----უასგან ჰქონდა მიღებული მითითება, რომ დე-----სის
ბ-----ს დავალებით, ა-----სხვა მ-----
ბისგან განსხვავებით ხსენებული პ-----ს შემოწმება არ ხორციელდებოდა. მა-----
----- გარდა ამისა განუსაზღვრელად ს-----
----- ამ მ-----ბს სისტემატურად სტუმრობდნენ მ-----,
კერძოდ: ბ-----

----- შ-----
----- 20-----
--- დროს, დაახლოებით 7-10 დღით, ოთხივე მ-----მა დატოვა ს-----
----- რ-----

მოწმე **დ-----ის** ჩვენებით ირკვევა, რომ იგი მუშაობდა სა-----
----- და მის მოვალეობაში შედიოდა გ-----
----- კონტროლი. 2-----ს
ზაფხულში, სა----- შეასახლეს ს-----
----- მ----- პ----- გ----- ა, ა----- ბი-----, ა-----
-----ა და ა-----ი, რომლებისთვისაც სპეციალურად
გარემონტდა ს----- რომელიც
ცალკე იყო შემოღობილი და ჰქონდა ინდივიდუალური შესასვლელი.
ოთახები აღჭურვილი იყო ტექნიკით და მ-----ბი კ-----
----- ს----- დ-----
---ის კ-----ისგან მიღებული დავალებით, მას ევალებოდა ამ მ-----
----- მ-----

----- იგი
დაინტერესდა რა ხდებოდა, რაზეც დ-----ემ უპასუხა, რომ მისი საქმე
არ იყო და ეს საკითხი შეთანხმებული ჰ----- ამის შემდეგ
იგი დაუკავშირდა და----- თუმცა თ-----
-----უა ვერ არკვევდა მ-----
--- ამის შემდეგ დაახლოებით ერთ კვირაში ან ათ დღეში მ-----

გარკვეული დროის მერე ამ საქმეზე მ-----

მოწმე **გ-----ის** ჩვენებით ირკვევა, რომ იგი იყო ს----- დ-----

----- დ-----ებში ასახული იყო პ-----ის შ-----ებიც, რის
საფუძველზეც მათ განახევრებული ჰქონდათ დანიშნული სასჯელი. მოწმის
განმარტებით, შ-----
----- მ-----ს მიერ
განხილული იქნა მოცემული საქმეები, რასაც მიეცა დადებითი შეფასება,
მაგრამ იმის გამო, რომ იყო შვებულებაში, კ----- თუმცა
მოგვიანებით კ-----ის თ-----

- 2-----

მო-----

მოწმე **ო-----ის** ჩვენებით დასტურდება, რომ 2-----
----- კერძოდ, მ-----
ის ან მისი ოჯახის წევრის განცხადების საფუძველზე ს----- დ-----
-----იდან გამოითხოვდნენ მ-----ის საქმის მასალებს. მ-----
----- მ-----ის მონაცემების შესახებ, რომელსაც იხილავდა
შ-----ის კ-----. იმ შემთხვევაში თუ კ----- გასცემდა დადებით დასკვნას,
საკითხი განსახილველად იგზავნებოდა პ-----თან. ს-----
----- 2-----ს
ბ-----

----- მ-----
----- იგი არის ამ საქმის პროფესიონალი და მისთვის ადვილი
მისახვედრი იყო, რომ ს-----
----- ცხადი იყო, რომ მთელი ამ პროცესით ს-----
----- რათა მათ მ-----
----- ბ-----
----- მოწმემ განმარტა, რომ მისი აზრით, ს-----

მოწმე **ბ-----ის** ჩვენებით დასტურდება, რომ იგი 2-----
----- მან მონაწილეობა მ-----

----- იმ პერიოდში ასევე საუბარი იყო იმაზე, რომ შ-----

----- მ-----

----- მოწმემ
განმარტა, რომ შ-----
----- ს-----

----- ბ-----

მოწმე ე-----ის ჩვენებით ირკვევა, რომ იგი 1-----

პ-----

როდესაც ს-----

-- მ-----ბი იყვნენ ა-----ში, იგი მათ შეხვდათ დ-----ის
ეზოში და ურჩია არც ეცადათ პ-----ისთვის შ-----ის თხოვნით
მიმართვა, რადგან შ-----

----- ხსენებულმა პირებმა მას მინიშნებით უთხრეს, რომ ამ ს-----

----- ამის შემდეგ იგი დაუკავშირდა ბ-----

----- მან ერთ-ერთი ყოფილი მ-----

შ-----

მოწმე ს-----ის ჩვენებით დასტურდება, რომ იგი 2----- წლებში იყო ს---
----- სა-----ი. 2-----ს მან პირველად ტელევიზიიდან შეიტყო,
რომ ს-----

ს-----

იყ-----

მი-----

მას მ-----

-----მა დაურეკა მძღოლის ტ-----

ს-----ის საქმესთან დაკავშირებით, მა-----

კ-----

 ----- ც----- და
 მათი შ-----ა მოხდა როგორც ე-----
 ----- ს-----ის საქმე ფიგურირებდა სა-----ის
 თითქმის ყველა მოხსენებაში. მისთვის ცნობილია, რომ ს-----
 - დ-----ები მო-----
 ----- მ-----
 ----- მ-----

სასამართლოში მოწმის სახით დაკითხულმა გამომძიებლებმა კ-----ემ
 და ა-----მა დაადასტურეს მ-----ის ბრალდების სისხლის
 სამართლის საქმეზე მათ მიერ ჩატარებული საგამომძიებო მოქმედებების და
 მათ მიერ შედგენილი დოკუმენტების შინაარსი.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
 კოლეგიის 2-----ს 0----- გ-----ს, ა-----ის,
 მ-----ის და ა-----ას მიმართ ს----- სისხლის
 სამართლის კოდექსის 119-ე მუხლით წარდგენილი ბრალდება
 გადაკვალიფიცირდა ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე
 მუხლის მე-6 ნაწილზე (2-----ს 28 აპრილამდე მოქმედი რედაქცია). **გ**-----
 ----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის
 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „გ“ და „თ“ ქვეპუნქტებით (2-----ს 28
 აპრილამდე მოქმედი რედაქცია), ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის
 117-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის
 187-ე მუხლის პირველი ნაწილით, ს----- სისხლის სამართლის
 კოდექსის 333-ე მუხლის პირველი ნაწილით და ს----- სისხლის
 სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის თანახმად, საბოლოოდ ს----- სახედ და
 ზომად განესაზღვრა 8 (რვა) წლით თავისუფლების აღკვეთა. **ა**-----
ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 143-ე
 მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „გ“ და „თ“ ქვეპუნქტებით, ს----- სისხლის
 სამართლის კოდექსის 117-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, ს----- სისხლის
 სამართლის კოდექსის 187-ე მუხლის პირველი ნაწილით და ს-----
 სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის თანახმად, საბოლოოდ ს-----
 სახედ და ზომად განესაზღვრა 7 (შვიდი) წლით თავისუფლების აღკვეთა. **ბ**-----
ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ ს----- სისხლის სამართლის
 კოდექსის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „გ“ და „თ“ ქვეპუნქტებით, ს-----
 ----- სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, ს-----
 სისხლის სამართლის კოდექსის 187-ე მუხლის პირველი ნაწილით და ს-----
 ----- სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის თანახმად, საბოლოოდ ს-----

----- სახედ და ზომად განესაზღვრა 7 (შვიდი) წლით თავისუფლების აღკვეთა. ა-----ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „გ“ და „თ“ ქვეპუნქტებით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 187-ე მუხლის პირველი ნაწილით და ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის თანახმად, საბოლოოდ ს----- სახედ და ზომად განესაზღვრა 7 (შვიდი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2-----ს 1----- განაჩენით თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2-----ს 06 ივლისის განაჩენი დარჩა უცვლელი.

ს----- უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2----- განჩინებით ცვლილება შევიდა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2-----ს 11 დეკემბრის განაჩენში, რომლის თანახმად გ-----ს, ა-----ის, მ-----ის და ა-----ას მიმართ შ----- ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 187-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის. გ-----ს საბოლოოდ განესაზღვრა 7 (შვიდი) წლით და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა; ა-----ს - 6 (ექვსი) წლით და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა; მიხელ ბი-----ს - 6 (ექვსი) წლით და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა; ა-----ას - 6 (ექვსი) წლით და 6 (ექვსი) თვით თავისუფლების აღკვეთა.

ს----- ცენ-----ნო კო----- 20-----
დამტკიცდა ს----- კ-----ის 2-----

ს----- შ----- 2----- წერილით
გადმოგზავნილი ს----- შ----- კ-----
დ-----ის ე.წ. ,-----

ს-----

ს----- სა-----ბის საკითხთა სამი--
--ოს ს----- დ-----ის მუ-----
----- ს-----

ს-----

ს-----

ს-----

ს-----

ს-----, გ----- უ-----
ულ იქნა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
კოლეგიის 2-----ს 06 ივლისის განაჩენით, თბილისის სააპელაციო
სასამართლოს 2-----ს 11 ნოემბრის განაჩენით და ს----- უზენაესი
სასამართლოს 2-----ს განჩინებით, ს----- სისხლის
სამართლის კოდექსის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „გ“ და „თ“
ქვეპუნქტებით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე მუხლის
მე-6 ნაწილით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 333-ე მუხლის
პირველი ნაწილით და მოსახდელად დარჩენილი საპატიმრო სასჯელი
გაუნახევრდა.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
კოლეგიის 2-----ის 05 სექტემბრის N----- დადგენილებით, გ-----
საპატიმრო ს----- მოხდისგან პირობით ვადამდე 1 (ერთი) წლით, 7 (შვიდი)
თვით და 10 (ათი) დღით ადრე გათავისუფლდა სასამართლო სხდომის

დარბაზიდან.

ს----- ა----- შ-----
ულ იქნა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
კოლეგიის 2-----ს 06 ივლისის განაჩენით, თბილისის სააპელაციო
სასამართლოს 2-----ს 11 ნოემბრის განაჩენით და ს----- უზენაესი
სასამართლოს 2-----ს განჩინებით, ს----- სისხლის
სამართლის კოდექსის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „გ“ და „თ“
ქვეპუნქტებით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე მუხლის
მე-6 ნაწილით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 333-ე მუხლის
პირველი ნაწილით და მოსახდელად დარჩენილი საპატიმრო სასჯელი
გაუნახევრდა.

თ-----

ს-----, ა----- ი შ-----
ულ იქნა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა კოლეგიის 2-----ს 06 ივლისის განაჩენით, თბილისის სააპელაციო
სასამართლოს 2-----ს 11 ნოემბრის განაჩენით და ს----- უზენაესი
სასამართლოს 2-----ს განჩინებით, ს----- სისხლის
სამართლის კოდექსის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „გ“ და „თ“
ქვეპუნქტებით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე მუხლის
მე-6 ნაწილით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 333-ე მუხლის
პირველი ნაწილით და მოსახდელად დარჩენილი საპატიმრო სასჯელი
გაუნახევრდა.

თბ-----

ს----- მ----- ე, შ-----
ულ იქნა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
კოლეგიის 2-----ს 06 ივლისის განაჩენით, თბილისის სააპელაციო
სასამართლოს 2-----ს 11 ნოემბრის განაჩენით და ს----- უზენაესი
სასამართლოს 2-----ს განჩინებით, ს----- სისხლის
სამართლის კოდექსის 143-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „გ“ და „თ“
ქვეპუნქტებით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე მუხლის
მე-6 ნაწილით, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 333-ე მუხლის
პირველი ნაწილით და მოსახდელად დარჩენილი საპატიმრო სასჯელი
გაუნახევრდა.

თ-----

ა-----

▪ ნე-----

▪ სასამართლოს მიაჩნია, რომ როდესაც სახელმწიფოს წარმომადგენელი, განსაკუთრებით კი ს----- მ----- ია კო-----

----- პირიქით, სასამართლო მოელის სახელმწიფოებისაგან, რომ ისინი ბევრად უფრო მკაცრად დასჯიან თავიანთი სამართალდამცავი ორგანოების მოსამსახურეებს, რომლებმაც ასეთი სიცოცხლისათვის საშიში დანაშაულები ჩაიდინეს, ვიდრე ჩვეულებრივ დამნაშავეებს, რადგან ამ შემთხვევაში სამსჯავროზეა არამხოლოდ თითოეული დამნაშავის ინდივიდუალური სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის საკითხი, არამედ სახელმწიფოს ვალდებულებაც, აღმოფხვრას დაუსჯელობის გრძნობა, რომელიც დამნაშავეებს შეიძლება გააჩნდეთ მარტო იმ ფაქტის გამო, რომ მათ გარკვეული თანამდებობა უკავიათ, აგრეთვე ხელი შეუწყოს ს----- ში ქვეყნის სამართალდამცავი სისტემის მიმართ სათანადო რწმენისა და პატივისცემის შენარჩუნებას (იხ., *mutatis mutandis*, ზემოთ მითითებული Nikolova and Velichkova, §63). (-----

▪ სასამართლო მიდის დასკვნამდე, რომ შიდა სასამართლოების მიერ მ----- -----ბისთვის გამოტანილი განაჩენი და შესაბამისი სახელმწიფო ორგანოების მიერ ამ განაჩენის აღსრულების წესი არ წარმოადგენდა საკმარის სასჯელს ჩადენილი დანაშაულისათვის. ამგვარი არაგონივრული ღმობიერების გამო, ოთხი მოხელის მიმართ განხორციელებულ სისხლისსამართლებრივ დევნას დაეკარგა ყოველგვარი ეფექტიანობა, რასაც მოითხოვს კონვენციის მე-2 მუხლი (იხ. ზემოთ მითითებული Nikolova and Velichkova, §§ 58-64 and 75) (-----

▪ ს-----

▪ ს-----

თ-----

თბ-----

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2-----ს 2----- ი-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 332-ე მუხლის მე-2 ნაწილით - სამსახურებრივი უ-----ის ბოროტად გამოყენება, ჩადენილი სახელმწიფო პოლიტიკური თანამდებობის მქონე პირის მიერ და ს----- სსკ-ის 341-ე მუხლით - სამსახურებრივი სიყალბე, ესე იგი მოხელის მიერ ყალბი ცნობის შეტანა ოფიციალურ დოკუმენტში, პირადი მოტივით. სასამართლომ დაადგინა, რომ ა----- (ს-----) გ-----ის წ----- გამოძიების საწყის ეტაპზე, ს----- შს მი----- ი----- ი ს-----ის წ-----ათვის დ----- პირებს შეხვდა ე-----

----- დ-----ს 2-
-----ს 24 თებერვლით დათარიღებული „ს-----“ წერილი N1----- ი-----
-----ისადმი. თავის მხრივ, ი-----ის ასევე 2-----ს 24 თებერვლით დათარიღებული „ს-----“ წერილი N1-----2 ს----- იმჟამინდელი გ-----
კ-----

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
კოლეგიის 2-----ს 22 ოქტომბრის განაჩენით ბ----- ცნობილ იქნა
დამნაშავედ ს----- სსკ-ის 332-ე მუხლის პირველი ნაწილით -
სამსახურებრივი უ-----ის ბოროტად გამოყენება საჯარო ინტერესის
საწინააღმდეგოდ, თავისთვის და სხვისთვის რაიმე გამორჩენის და
უპირატესობის მისაღებად, რამაც საზოგადოებისა და სახელმწიფოს
კანონიერი ინტერესის არსებითი დარღვევა გამოიწვია. სასამართლომ
დაადგინა, რომ ბ-----

--- წარმოდგენდა ს----- სსკ-ის 332-ე მუხლით გათვალისწინებული
ქმედების სუბიექტს, ევალებოდა ზემოდასახელებული ნორმების, მა-----

----- ს-----

თ-----

ს-----

საპროცესო ნორმათა დაცულობა:

სააპელაციო პალატამ, შეამოწმა გასაჩივრებული განაჩენი და მიაჩნია, რომ
პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ ყოველმხრივ და ობიექტურად
შემოწმდა მხარეთა მიერ შეკრებილი და წარმოდგენილი მტკიცებულებები,
შეფასდა თითოეული მათგანი, საქმესთან მათი რელევანტურობის,
დასაშვებობის და უტყუარობის თვალსაზრისით, ანალიზი გაუკეთდა მათ,

მოხდა მათი ერთმანეთთან შეჯერება. განაჩენში ჩამოყალიბებული სასამართლო დასკვნები შეესაბამება საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს. სასამართლოს მიერ დადგენილია ყველა ფაქტობრივი გარემოება, რაც საჭიროა დასაბუთებული განაჩენის გამოსატანად. მ-----ის ქმედებას მიეცა სწორი სამართლებრივი შეფასება.

სამართლებრივი შეფასება:

სააპელაციო პალატა არ იზიარებს დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას მ----- მ-----ის გამართლების თაობაზე. პალატას მიაჩნია, რომ დაცვის მხარის პოზიცია არ დასტურდება გამოკვლეული მტკიცებულებებით და ემსახურება მ-----ის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისგან თავის არიდებას.

პალატა თვლის, რომ გაზიარებული არ უნდა იქნეს დაცვის მხარის პოზიცია და სასამართლოს მეგობრის მოსაზრება იმასთან დაკავშირებით, რომ დაუშვებელია პ-----ის გ----- შ----- ბოროტად გამოყენების გამო, ასევე იმ მოსაზრებას, რომ თითქოსდა იგი გასამართლებულია იმ ქმედებისთვის, რომელიც მისი განხორციელების მომენტში არ ითვლებოდა დანაშაულად, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სამოხელეო დანაშაული ხელყოფს სახელმწიფო აპარატის ნორმალურ საქმიანობას, ჩადენილია როგორც წესი, სახელმწიფო მოხელის მიერ სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებითა და საჯარო სამსახურის მოთხოვნათა საწინააღმდეგოდ. სამოხელეო დანაშაულის ობიექტია ს----- --- კონსტიტუციით გათვალისწინებული კონსტიტუციური წყობილებისა და საჯარო სამართლის სფეროში წარმოშობილი საზოგადოებრივი ურთიერთობები, რომლებიც დაკავშირებულია სახელმწიფო აპარატისა და მისი ცალკეული რგოლის სწორ ფუნქციონირებასთან. ამასთან, სახელმწიფო აპარატის ცნების ქვეშ იგულისხმება სახელმწიფოს მთელი მექანიზმი, რომელიც მოიცავს როგორც სახელმწიფო ხ-----, ისე მმართველობის ორგანოებსაც. ყველა სამოხელეო დანაშაული ხელყოფს სახელმწიფო ხ----- და ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების პრესტიჟსა და ავტორიტეტს. იგი ზიანს აყენებს ან საფრთხეს უქმნის კონკრეტული პ-----ს უფლებებს, საზოგადოების ან სახელმწიფოს კანონიერ ინტერესებს. სამოხელეო დანაშაულის კვალიფიკაციისათვის განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია დანაშაულის ამსრულებლის სწორი განსაზღვრა, ვინაიდან დანაშაულის სუბიექტი სპეციალურია და არის სახელმწიფო პოლიტიკური თანამდებობის მქონე პირი, მათ შორის არის ს----- პ-----ი.

რაც შეეხება სამსახურებრივი უ-----ის ბოროტად გამოყენებას, ქმედების ობიექტურ მხარეს ახასიათებს შემდეგი სავალდებულო ნიშნები: მოხელის ან მასთან გათანაბრებული პირის მიერ სამსახურებრივი უ-----

---ის ბოროტად გამოყენება საჯარო ინტერესების საწინააღმდეგოდ; ფიზიკური ან იურიდიული პირის უფლებების, საზოგადოების ან სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესების არსებითი დარღვევა; მიზეზობრივი კავშირის არსებობა ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის.

სამსახურებრივი უ-----ის ბოროტად გამოყენებად ჩაითვლება მოხელის ისეთი ქმედება, რომელიც მისი სამსახურებრივი უ-----იდან გამომდინარეობს და დაკავშირებულია დ-----ი თანამდებობის საფუძველზე მის უფლება-მოვალეობათა განხორციელებასთან. მოხელის სამსახურებრივი უ-----ის ფარგლები განსაზღვრულია სათანადო ნორმატიული აქტებით. იმისთვის, რომ დადგინდეს არის თუ არა სახელმწიფო მოხელის ქმედებაში დანაშაულის ნიშნები, საჭიროა ზუსტად განისაზღვროს მოხელის უ-----ა, მისი მოცულობა და შინაარსი.

სისხლის სამართლის კოდექსის 332-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის შემადგენლობისთვის აუცილებელია სათანადო მოტივისა და მიზნის არსებობა, კერძოდ: დამნაშავის მიერ თავისთვის ან სხვისთვის რაიმე გამორჩენის ან უპირატესობის მიღება. სამსახურებრივი უ-----ის ბოროტად გამოყენებისას „სხვისთვის რაიმე გამორჩენის ან უპირატესობის მიღებაში“ იგულისხმება ისეთი პირიც, რომელსაც ახლო დამოკიდებულება არ აქვს დამნაშავესთან, მაგრამ ეს უკანასკნელი, გარკვეული მოსაზრების გამო, დაინტერესებულია რაიმე გამორჩენა მიაღებინოს მას.

ს-----

ს-----

ს-----

,-----

2-----

ზემოთმითითებულის ანალიზით ცალსახაა, რომ მ-----ი იყო სა-----
-----ი თანამდებობის პირი და მის უ-----ას წარმოადგენდა მ-----
-----აღსანიშნავია, რომ აღნიშნულს მოცემულ საქმეზე
სადაოდ არც მხარეები ხდია.

პალატა იზიარებს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს
განმარტებას, რომლის მიხედვით ბრალდებულის მაღალი პოლიტიკური
სტატუსი არ ანიჭებს მას იმუნიტეტს სისხლისამართლებრივ პროცესებთან
და დაკავებასთან მიმართებით (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული
სასამართლოს 2012 წლის 19 ნოემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Lutsenko v.
Ukraine, § 106).

ს----- საკონსტიტუციო სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ
კანონის წინაშე თანასწორობის ფუნდამენტური უფლების დამდგენი ნორმა
წარმოადგენს თანასწორობის უნივერსალურ კონსტიტუციურ ნორმა-
პრინციპს, რომელიც ზოგადად გულისხმობს ადამიანების სამართლებრივი
დაცვის თანაბარი პირობების გარანტირებას. კანონის წინაშე თანასწორობის
უზრუნველყოფის ხარისხი ობიექტური კრიტერიუმია ქვეყანაში
დემოკრატიისა და ადამიანის უფლებების უპირატესობით შეზღუდული
სამართლის უზენაესობის ხარისხის შეფასებისათვის. ამდენად, ეს პრინციპი
წარმოადგენს დემოკრატიული და სამართლებრივი სახელმწიფოს როგორც
საფუძველს, ისე მიზანს. (იხ. ს----- სა-----
----- გადაწყვეტილება საქმეზე მოქ-----
----- პარლამენტის
წინააღმდეგ).

პალატა ეთანხმება მხარეთა მოსაზრებას იმასთან დაკავშირებით, რომ შ-----
----- ს----- კ-----ს აქვს უ-----ა
გამოსცეს გ----- გ-----

----- გ-----

----- ს-----

სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით დადასტურდა, რომ მ-----ბის: გ-----

----- გ-----, ა-----ი, მ-----
-----ე და ა-----ა ხასიათდებოდნენ დადებითად, რ-----

----- ა-----

პალატა თვლის, რომ დანაშაულის გამოძიება, სისხლის სამართლის საქმეზე ჭეშმარიტების დადგენა, დანაშაულის ჩადენაში მონაწილე პირთა მიმართ სათანადო სანქციების გამოყენება წარმოადგენს საჯარო ინტერესს. ამ-----

----- კ-----მა გ-----ს, ა-----
-----ის, ა-----ას და მ-----ის მიმართ შ-----ის დაპ-----თ, მი-----

ამდენად, პალატას უტყუარად დადასტურებულად მიაჩნია, რომ დ-----

პალატა დადასტურებულად თვლის, რომ პ-----

----- ზ-----

----- დადასტურებულია, რომ გ-----, დ-----

----- მეტი ს----- განსაზღვრული, მის მიმართ პ-----

----- ე ადრე გ----- მექანიზმის ამოქმედება შესაძლებელი

იყო 2----- აგვისტოს. იმ პირობებში, როდესაც 2-----ის 01 სექტემბერს,

კანონით ი----- გ----- პროცედურები, დაჩქარებული

წესით მოხდა ს----- გ-----

საკითხის განხილვა. ამდენად, ყოველივე ზემოაღნიშნულით, უტყუარად

დასტურდება, ს-----ის საქმეში მ----- პირთა მიერ ს-----

განსაკუთრებულ პ-----ა და პ-----ის შ-----ით გ-----

წინასწარ დაპ-----ს ფაქტი.

ა-----მ განაცხადა, რომ პ-----

----- ს-----

----- და უტყუარად დადასტურდა, რომ მ-----

-----, რომ ა-----

პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობას, რომ ს---

----- მისი ა-----

----- ცალსახად იმის მტკიცება, რომ

კონსტიტუციური უ-----

----- მიუხედავად დადასტურებული არაკეთილსინდისიერი წინასწარი

განზრახვისა - არის საფრთხისშემცველი და ეწინააღმდეგება თანამდებობის

პირთა ბოჭვისა და ხ----- სხვადასხვა შტოების მიერ

ურთიერთკონტროლის პრინციპს. დემოკრატიული და სამართლებრივი სახელმწიფოს პრინციპები უმნიშვნელოვანესია კონსტიტუციურ პრინციპებს შორის. ისინი პრაქტიკულად ყველა კონსტიტუციური ნორმის, მათ შორის დანარჩენი კონსტიტუციური პრინციპების საფუძველს წარმოადგენენ. ამ პრინციპებს ეყრდნობა მთლიანად კონსტიტუციური წყობა. ამასთან, ისინი ავალდებულებენ ხ-----, შეიზღუდოს კონსტიტუციური წყობით, რაც გულისხმობს იმას, რომ ხელისუფლების არც ერთ შტოს არა აქვს უფლება, იმოქმედოს მხოლოდ მიზანშეწონილობის, პოლიტიკური აუცილებლობის ან სხვა მოტივაციის საფუძველზე. ამდენად, ს-----

----- კ-----

პალატა თვლის, რომ მ----- არამედ

იმისათვის, რომ ს-----

კერძოდ, ს-----

-

ა-----მ მის არაერთ გადაწყვეტილებაში ხაზგასმით აღნიშნა, რომ კონვენციის მე-2 მუხლი სახელმწიფოს აკისრებს ვალდებულებას, დაიცვას სიცოცხლის უფლება ეფექტიანი სისხლისსამართლებრივი ნორმების დ-----სების გზით, რათა აღკვეთოს პიროვნების წინააღმდეგ მიმართული დანაშაული, რასაც ზურგს უნდა უმაგრებდეს სამართალდამცავი სისტემა, რომელმაც უნდა უზრუნველყოს ასეთი ნორმების დარღვევის პრევენცია, დამრღვევთა გამოვლენა და დასჯა. იგი ასევე შეიცავს ნაგულისხმევ მოთხოვნას, რომ როდესაც ადგილი აქვს პირის მკვლელობას, უზრუნველყოფილი უნდა იქნას ეფექტიანი ოფიციალური გამოძიება. ასეთი გამოძიების ჩატარების ვალდებულება წარმოიშობა ყველა შემთხვევაში, როდესაც ადგილი აქვს მკვლელობას და სხვა საექვო გარემოებებში გარდაცვალებას, განურჩევლად იმისა, ბოროტმოქმედები კერძო პ----- იყვნენ, სახელმწიფოს წარმომადგენლები, თუ უცნობი პ----- (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2008 წლის 13 მარტის გადაწყვეტილება საქმეზე Angelova and Iliev v. Bulgaria, § 92; 2010 წლის 10 მაისის გადაწყვეტილება საქმეზე Rantsev v. Cyprus and Russia, § 232). გამოძიება იმ თვალსაზრისით უნდა იყოს ეფექტიანი, რომ მის

საფუძველზე შესაძლებელი გახდეს შესაბამისი ფაქტების დადგენა, დამნაშავე პ-----ს გამოვლენა და დასჯა. სახელმწიფო ორგანოებს მართებით, მიიღონ მათთვის შესაძლებელი გონივრული ზომები, რათა უზრუნველყონ შემთხვევასთან დაკავშირებული ყველა მტკიცებულების დაცვა. გამოძიების დასკვნები უნდა ეფუძნებოდეს ყველა შესახები ელემენტის გულმოდგინე, ობიექტურ და მიუკერძოებელ ანალიზს. ... მართალია, არ არსებობს აბსოლუტური ვალდებულება, რომ ყოველ ცალკეულ შემთხვევაში სისხლისსამართლებრივი დევნა პირის მსჯავრდებით ან მისთვის კონკრეტული ს----- შეფარდებით დასრულდეს, ნებისმიერი ხარვეზი გამოძიებაში, რომელიც ძირს უთხრის მის უნარს, დაადგინოს საქმის გარემოებები ან დანაშაულის ჩამდენი პირი, იმის მანიშნებელია, რომ არ იქნა უზრუნველყოფილი ეფექტიანობის სათანადო ხარისხი. (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2-----ის 24 მარტის გადაწყვეტილება საქმეზე *Mojsiejew v. Poland*, § 53; 2-----ის 26 მაისის გადაწყვეტილება საქმეზე *Esat Bayram v. Turkey*, § 47).

პალატას დადასტურებულად მიაჩნია ის გარემოება, რომ მ-----

დ----- გ----- გ-----ის ჩვენებით დადასტურებულია, რომ მი-----

 ----- აღნიშნულზე საუბრობს ა-----
 ----- სადაც დადგენილ ფაქტად მიიჩნევს, რომ ს-----

სასამართლო განმარტავს, რომ ს----- კონსტიტუციის მე-15 მუხლი, რომლის მიხედვით სიცოცხლეს იცავს კანონი, სახელმწიფოს აკისრებს პოზიტიურ ვალდებულებას, უზრუნველყოს ყველა ადამიანის სიცოცხლის უფლების დაცვა. არსებობს ვალდებულებათა ორი ძირითადი ჯგუფი - სიცოცხლის უფლების დამცავი კანონის (კანონმდებლობის) არსებობა და ამ კანონის ეფექტური აღსრულება. ეს უკანასკნელი გულისხმობს სწორედ ვრცელ პროცედურულ მოვალეობებს - სისხლის სამართლის საქმის დამოუკიდებელ, მიუკერძოებელ, ობიექტურ და ყოველმხრივ გამოძიებასა და სასამართლო განხილვას. ასევე - დამნაშავეთა ადეკვატურად დასჯას. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტული სამართლის მიხედვით, განსაკუთრებით მკაცრია პოზიტიური ვალდებულებანი ისეთ დროს, როდესაც ადამიანის სიკვდილზე

პასუხისმგებლობა სახელმწიფო ორგანოს ან სახელმწიფოს აგენტს (წარმომადგენელს) ეკისრება.

სიცოცხლის უფლება არის ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა ევროპული კონვენციით განსაზღვრულ უფლებათაგან და თავისუფლებათაგან ერთ-ერთი ყველაზე უმნიშვნელოვანესი და ფუნდამენტური ღირებულება დემოკრატიული საზოგადოებისათვის. კონვენციის მე-2 მუხლი სახელმწიფოებს აკისრებს ამ უფლების დაცვის როგორც ნეგატიურ, ისე პოზიტიურ ვალდებულებებს და ამ უფლების დარღვევის დადგენა, ყოველთვის დამაზიანებელია ქვეყნის იმიჯისთვის.

პალატა იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენში განვითარებულ მსჯელობას, რომ პ-----

----- შექმნილია შ-----

----- ჰქონდეს ლ-----

----- ზემოაღნიშნული დებულებით ასევე განსაზღვრულია, რომ ს-----

----- თუმცაღა, ივარაუდება, რ-----

ს----- უზენაესი სასამართლოს ადმი-----აციულ და სხვა კატეგორიის საქმეთა პალატამ 20-----ში დაადგინა, რომ პ-----

----- ასეთ პირობებში შეუძლებელიც კი იქნებოდა ს-----

----- პ-----ის 19-----ს „მ----- შ-----ის გამოყენების

წესის შესახებ“ N-----

----- (იხ. ს----- უზენაესი

სასამართლოს ადმი-----აციულ და სხვა კატეგორიის საქმეთა პალატის 20-----

-----). აღნიშნულ გადაწყვეტილებაში

სასამართლომ განმარტა, რომ ს-----

----- ს----- პ-----ისთვის მინიჭებული

უპირობო უფლება მ----- შ-----ის შესახებ. ზემოაღნიშნული პ-----

----- სა-----ს შესაბამისი სამსახურის მუშაობის

წესს, რეგლამენტს და არანაირად არ ზღუდავს ს----- ჰ-----ს შვი-----
--- ნებისმიერი ბ-----

პალატა განმარტავს, რომ ს----- უზენაესი სასამართლოს
ზემოაღნიშნული გადაწყვეტილება შეეხება ნორმატიული აქტების
იერარქიას და შ-----
----- რა დროსაც სასამართლომ მართებულად აღნიშნა, რომ 1.
კონსტიტუცია არის ქვეყნის უზენაესი კანონი, რომელიც არ შეიძლება
შეიზღუდოს კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტით (-----
--- 2. შ----- ს---
----- უზენაესი სასამართლოს მიერ განხილული ზემოაღნიშნული საქმის
კონტექსტი არსებითად განსხვავებულია განსახილველი სისხლის
სამართლის საქმისგან, ა-----

პალატა არ იზიარებს აპელანტის პოზიციას იმასთან დაკავშირებით, რომ
დაირღვა მ-----ის საქმის სამართლიანი და მიუკერძოებელი
სასამართლოს მიერ განხილვის უფლება, რადგან საქმე განიხილა
მოსამართლემ, რომლის მიკერძოებულობასთან დაკავშირებით არსებობს
დასაბუთებული ეჭვი, რადგან იგი როგორც ე-----
ანმხილველი სასამართლო შემადგენლობის წევრი, საზოგადოების
ნაწილისგან და ხ----- ამჟამინდელი გუნდის წევრებისგან მუდმივად
განიცდიდა ზეწოლას, რის გამოც გაჩნდა ეჭვი, რომ იგი ყველანაირად
შეეცდებოდა მოეშორებინა ეს წნეხი. აგრეთვე მოსაზრებას, რომ
მოსამართლე გ-----ე მიკერძოებული იყო როგორც სუბიექტური, ისე
ობიექტური ტესტით, თუმცა მთავარ არგუმენტს წარმოადგენდა
მოსამართლის მიუკერძოებლობა ობიექტური ტესტით.

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო განმარტავს, რომ
კონვენციის მოთხოვნების შესაბამისად „სასამართლო“ მიუკერძოებელი
უნდა იყოს. ზოგადად მიუკერძოებლობა გულისხმობს, რომ სასამართლო არ
არის მიკერძოებული, ან არ გააჩნია უარყოფითი წინასწარგანწყობა, რაც
შეიძლება სხვადასხვა გზით შემოწმდეს. სუბიექტური ტესტის
გამოყენებისას სასამართლომ არაერთგზის გაუსვა ხაზი, რომ დაცული უნდა
იყოს მოსამართლის პირადი მიუკერძოებლობის პრეზუმფცია, სანამ არ
იქნება საკმარისი მტკიცებულება საწინააღმდეგო ვარაუდისათვის. (იხ.
ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2005 წლის 15 დეკემბრის
გადაწყვეტილება საქმეზე Kyprianou v. Cyprus §118-119) და თვლის, რომ
მოცემულ საქმის პირველი ინსტანციის სასამართლოში საქმის განმხილველი
მოსამართლე სრულად აკმაყოფილებდა ზემოაღნიშნულ კრიტერიუმებს.

პალატა განმარტავს, რომ 19-----ის სისხლის სამართლის
 საპროცესო კოდექსის 5-----ს თანახმად, მ-----ე მ-----
 ----- სი-----

 -----ს, უზ-----
 -----ს. მართალია, მ-----
 -----ის ვალდებულებაა შეა-----ტი, მაგრამ თა-----
 -----ს. იგი ა-----
 -----შესაბამისად, ყოველივე ზემოაღნიშნული გამორიცხავს გ-----
 -----ის, როგორც მ-----ის რაიმე სახით მონაწილეობას, ს-----
 -----გ-----მიღებაში.

პალატა თვლის, რომ მ-----ე არ არის სასამართლო
 შემადგენლობის წევრი და როგორც დღეს, ისე 2-----ს მოქმედი სისხლის
 სამართლის საპროცესო კოდექსით მ----- მუშაობა
 არ წარმოადგენს მოსამართლის აცილების საფუძველს. ამასთან, ის
 გარემოება, რომ მ-----ე ესწრებოდა გ-----ს და სხვათა
 ბრალდების სისხლის სამართლის საქმის არსებით განხილვას და მისთვის
 ცნობილი იყო მოწმეთა ჩვენებების შინაარსი არ წარმოადგენს მოსამართლის
 აცილების წინაპირობას, ვინაიდან ს-----ის საქმე იყო ერთ-ერთ
 ყველაზე რეზონანსული საქმე, რომლის მიმართ საზოგადოების ინტერესი
 იყო მაღალი, სასამართლოს ხდომა მიმდინარეობდა ღიად, მასზე დასწრება
 შეეძლო ნებისმიერ მსურველს, მათ შორის მ-----ესაც.
 აღსანიშნავია, რომ სასამართლო სხდომაზე მოწმეთა მიერ მიცემული
 ჩვენებები გადაიციმოდა მედია საშუალებებით, რისი გათვალისწინებითაც
 მათი შინაარსი ცნობილი იყო ყველა დაინტერესებული პირისთვის.
 შესაბამისად ამ საკითხზე ინფორმაციის ფლობა არ შეიძლება შეფასდეს
 აცილების საფუძველად. გარდა ამისა პალატა ყურადღებას ამახვილებს,
 მოქმედი ს-----სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 63-ე
 მუხლზე, რომლის თანახმად: „თუ არსებობს პროცესის რომელიმე
 მონაწილის მიმართ ამ კოდექსით განსაზღვრული სისხლის სამართლის
 პროცესში მონაწილეობის გამომრიცხავი რომელიმე გარემოება და მას არ
 განუცხადებია თვითაცილება, მხარეებს უფლება აქვთ დააყენონ აცილების
 შუამდგომლობა. აცილების შუამდგომლობა ამისთვის უფლებამოსილმა
 პირმა უნდა დააყენოს დაუყოვნებლივ, პირველი შესაძლებლობისთანავე, მას
 შემდეგ, რაც მისთვის ცნობილი გახდება აცილების საფუძველი. წინააღმდეგ
 შემთხვევაში შუამდგომლობა არ განიხილება.“ მ-----ს ბრალი
 წარედგინა 2-----ს 27 ნომბერს და იმავე დღეს ადვოკატ ო-----ეს
 გადაეცა საქმის მასალები, მათ შორის წერილობითი დოკუმენტები და
 ვიდეოჩანაწერები, რომელთა საფუძველზე დაცვის მხარისთვის ცნობილი
 გახდა, რომ გ-----ს და სხვათა ბრალდების საქმის განხილვისას გ-----

-----ე იყო მ-----. შესაბამისად, თუ დაცვის მხარეს მიაჩნდა, რომ არსებობდა მოსამართლის აცილების საფუძველი მას შუამდგომლობით დაუყოვნებლივ უნდა მიემართა სასამართლოსთვის, თუმცა, დაცვის მხარეს მოსამართლე გ-----ის აცილების შესახებ შუამდგომლობა არ დაუყენებია 2-----მდე. აღნიშნული დაცვის მხარემ ახსნა იმ გარემოებით, რომ მათთვის მხოლოდ თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 22 ნოემბრის წერილით გახდა ცნობილი რომ გ-----
-----ე იყო გ-----ს და სხვათა ბრალდების საქმის განმხილველი მ-----
-----აღსანიშნავია, რომ მოსამართლის, მათ შორის გ-----
-----ის სამუშაო გამოცდილების შესახებ ინფორმაცია საჯაროა და განთავსებულია ს----- იუ-----ზე, სადაც აღნიშნულია, რომ გ-----ე 2-----ებში მუშაობდა თბილისის საქალაქო სასამართლოში მ-----ედ. ამდენად, გონივრული ვარაუდი, იმისა, რომ საქმის მასალებში აღნიშნული მ-----ე გ-----
-----ე იყო იგივე მოსამართლე გ-----ე დაცვის მხარეს უნდა გასჩენოდა გაცილებით ადრე ვიდრე მათ აცილების შუამდგომლობა დააყენეს. მიუხედავად ზემოაღნიშნულისა, პირველი ინსტანციის სასამართლოში ხსენებული ფორმალური მოტივით არ ეთქვა მხარეს უარი აცილების შუამდგომლობის განხილვაზე.

რაც შეეხება დაცვის მხარის განმარტებას, იმასთან დაკავშირებით, რომ გ-----
-----ე, როგორც ე-----ანმხილველი სასამართლო შემადგენლობის წევრი, საზოგადოების ნაწილისგან და ხ-----
ამჟამინდელი გუნდის წევრებისგან მუდმივად განიცდიდა ზეწოლას, რის გამოც დაცვის მხარეს ჰქონდა ეჭვის საფუძველი, რომ იგი ყველანაირად შეეცდებოდა მოეშორებინა ეს წნეხი - ვერ იქნება გაზიარებული, რადგან თავად დაცვის მხარე ადასტურებს, რომ ის გარემოება, რომ მოსამართლე გ-----
-----ე, იყო მ-----, მხარისთვის ცნობილი გახდა 2017 წლის 22 ნოემბერს, თბილისის საქალაქო სასამართლოდან მიღებული წერილით. უდავოა, რომ ს-----
-----ამ საქმესთან დაკავშირებით მედია საშუალებებით შუქდებოდა ყველა წვრილმანი, თუმცა 2-----იდან დღემდე ამ საქმესთან მიმართებით გ-----ის სახელის ხსენებას ადგილი არ ჰქონია. ასეთის არსებობა არ გამორჩეობდათ მხარეებს და წარუდგენდნენ სასამართლოს მტკიცებულების სახით. ზემოაღნიშნული საფუძველს უკარგავს დაცვის მხარის მოსაზრებას, რომ გ-----ე იმყოფებოდა საზოგადოების წნეხის ქვეშ და მ-----ის ბრალდების სისხლის სამართლის საქმეზე გ-----
-----მიღებით სურდა ჩამოერეცხა აღნიშნული.

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო განმარტავს, რომ ის ფაქტი, რომ მოსამართლეს მიღებული აქვს გადაწყვეტილება მსგავსი ბრალდების საქმეზე, რომელიც დაკავშირებული არ არის მის მიერ განსახილველ

საქმესთან, ან ის, რომ მან უკვე განიხილა ბრალდებულის თანამზრახველების საქმე სხვა სისხლისამართლებრივი სამართალწარმოების ფარგლებში, თავისთავად, არ არის საკმარისი მოსამართლის მიუკერძოებლობასთან დაკავშირებით ეჭვის წარმოსაშობად. (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2-----ის 24 მარტის გადაწყვეტილება საქმეზე *Poppe v. The Netherlands*, § 26). უფრო მეტიც, სტრასბურგის სასამართლომ დაადგინა, რომ წინასასამართლო ღონისძიებების გატარება, როგორცაა ინფორმაციის შეგროვება და საქმის მასალების გადაცემა, არ ადასტურებს მოსამართლის მიუკერძოებლობასთან დაკავშირებულ შიშებს (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1993 წლის 24 თებერვლის გადაწყვეტილება საქმეზე *Fey v. Austria*, § 32; 1989 წლის 24 მაისის გადაწყვეტილება საქმეზე *Hauschildtv. Denmark*, §50). ზემოაღნიშნული გადაწყვეტილებების ანალიზით პალატა ასკვნის, რომ თითოეულ იმ შემთხვევაში (რაზეც საუბრობს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო), უდავოა, რომ მოსამართლემ მონაწილეობა მიიღო რა სხვა თანამზრახველის საქმის განხილვაში ან წინასასამართლო ღონისძიებების გატარებაში, როგორცაა ინფორმაციის შეგროვება, მისთვის ცნობილი გახდა საქმის დეტალები, მათ შორის მოწმეთა ჩვენებები. თუმცა აღნიშნული თავისთავად, არ არის საკმარისი მოსამართლის მიუკერძოებლობასთან დაკავშირებით ეჭვის წარმოსაშობად.

პალატა ასევე არ ეთანხმება დაცვის მხარის პოზიციას, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოში საქმის განხილვისას დაირღვა დაცვის მხარის უფლება - მტკიცებულებათა წარსადგენად ბრალდების მხარესთან შეუსაბამო რაოდენობის სხდომათა განსაზღვრით, ვინაიდან მხარის მიერ წარდგენილი მტკიცებულებების მოცულობაზეა დამოკიდებული ამ მტკიცებულებათა გამოსაკვლევად გამოყოფილ სხდომათა რაოდენობა. მოცემულ შემთხვევაში მხარე არ აყენებს საკითხს, რომ მის მიერ წარდგენილი რომელიმე მტკიცებულება სასამართლომ არ გამოიკვლია ან დაარღვია გამოკვლევის კანონით დადგენილი წესი - შესაბამისად ამ მოტივით რაიმე უფლების დარღვევაზე საუბარი საფუძველსაა მოკლებული.

ამდენად, პალატას მიაჩნია, რომ გაზიარებული არ უნდა იქნეს დაცვის მხარის პოზიცია იმასთან დაკავშირებით, რომ მ-----ის მიმართ პირველი ინსტანციის სასამართლოში დაირღვა სამართლიანი სასამართლოს უფლება - საქმე არ განიხილა მიუკერძოებელმა მოსამართლემ, ვინაიდან როგორც ზემოთ აღინიშნა მოცემულ საქმეზე გ-----ე იყო მიუკერძოებელი როგორც ობიექტური, ისე სუბიექტური ტესტით.

პალატა არ იზიარებს დაცვის მხარის პოზიციას და სასამართლოს მეგობრის მოსაზრებას იმასთან დაკავშირებით, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ განაჩენი გამოიტანა მხოლოდ ირიბი ჩვენებების

საფუძველზე, რომ თითქოსდა სასამართლო სხდომაზე დაკითხული მოწმეები არ არიან ფაქტის უშუალო თვითმხილველნი, არიან მიკერძოებული, არასანდო და დაინტერესებული პ-----.

პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობას, რომ ბრალდების მხარის მოწმეთა მიერ სასამართლოსთვის მიცემული ჩვენებების უმრავლესობა პირდაპირ მტკიცებულებებს წარმოადგენს, ისინი სრულ თანხვედრაშია ერთმანეთთან და გამოკვლეულ სხვა მტკიცებულებებთან. სასამართლოს არ აქვს არანაირი საფუძველი, ეჭვი შეიტანოს დაკითხულ მოწმეთა ჩვენებებში, რადგან მათი მხრიდან მ-----
-----ისთვის დანაშაულის დაბრალების მოტივი და რაიმე პირადი ინტერესი საქმის სასამართლო განხილვის დროს დადგენილი არ ყოფილა, მით უფრო, რომ მ-----ის თანაგუნდელების გარდა, არცერთ მოწმეს არ აკავშირებს პირადი ნაცნობობა და ურთიერთობა მასთან.

პალატა განმარტავს, რომ მტკიცებულება უნდა შეფასდეს იმის მიხედვით, თუ რამდენად ადასტურებს თითოეული მტკიცებულება როგორც ცალ-ცალკე, ისე მთლიანობაში ბრალდებულის მიმართ წარდგენილ ბრალდებას. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ბრალდების მხარის მოწმეთა ჩვენებები, რიგ გარემოებებთან მიმართებით არის ირიბი, თუმცა ჩვენებები საქმისთვის მნიშვნელოვან და ბრალის დამადასტურებელ გარემოებებთან მიმართებით პირდაპირია, რადგან მოწმეები გადმოსცემენ ინფორმაციას, რის შემსწრე და მონაწილენი თავად იყვნენ.

ს----- საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 22 იანვრის გადაწყვეტილებაში საქმეზე „ს----- მოქალაქე ზუ-----ე ს----- პარლამენტის წინააღმდეგ“ (22/01/2015; №1/1/548; §52) მითითებულია, რომ ირიბი ჩვენება, ზოგადად, ნაკლებად სანდო მტკიცებულებაა, მისი გამოყენება შეიცავს პირის ბრალეულობასთან დაკავშირებით მცდარი აღქმის შექმნის საფრთხეს. სასამართლო სისხლის სამართლის საქმეს იხილავს, ბრალდებულის დამნაშავეობასა თუ უდანაშაულობაზე მსჯელობს და ქმედებას სამართლებრივად აფასებს ბრალდების დადგენილებაში მითითებული ფორმულირების ფარგლებში, სადაც მკაფიოდ უნდა იყოს ჩამოყალიბებული ინკრიმინირებული ქმედების აღწერა. (იხ. ს----- უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2-----ს 24 ივნისის განჩინება №2-----, §4.1.2.). პალატა თვლის, რომ დაცვის მხარე ცდილობს ვიწრო ჭრილში განიხილოს მტკიცებულებები (მოწმეთა ჩვენებები), როდესაც აცხადებს, რომ საქმეზე არ არის წარმოდგენილი არც ერთი პირდაპირი მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა ფაქტს, რომ მ-----მა დ-----ს ან სხვა პირს მისცა პირობა, რომ ს-----
----- მ-----ბს შ-----ს. პალატა აფასებს თუ რამდენად ადასტურებს თითოეული მტკიცებულება ცალ-ცალკე და შემდეგ ერთობლიობაში მ-----

-----ის მიმართ წარდგენილ ბრალდებას - უ-----ის ბოროტად გამოყენებას. პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე დაკითხულ, ბრალდების მხარის მოწმეთა ჩვენებები რიგ გარემოებებთან მიმართებაში არის ირიბი, თუმცა მნიშვნელოვანია ჩვენებები და სხვა მტკიცებულებები განხილულ იქნეს ერთობლიობაში მ-----ის ქმედების სრულფასოვნად დასანახად. მოწმეთა ჩვენებები, საქმისათვის მნიშვნელოვან და ბრალის დამადასტურებელ გარემოებებთან მიმართებაში არის პირდაპირი მტკიცებულებები, რადგან მოწმეებმა ჩვენებებში მიუთითეს ისეთ გარემოებებზე, რომლის შემსწრე და მონაწილენი იყვნენ თავად, მათ აღწერეს ის გარემოებები, რაც თავად დაინახეს და მოისმინეს. კერძოდ: მოწმეებმა ი-----მა, ნ-----ემ, ზ-----მა, ს-----მა და ე-----ემ რიგ შემთხვევებში დაადასტურეს სწორედ ს-----ის საქმესთან დაკავშირებით პ-----თან მათი პირადი კომუნიკაცია. მათვე დაადასტურეს, რომ მ-----ი ზედმიწევნით კარგად იცნობდა და თვალყურს ადევნებდა ს-----ის საქმეს, ასევე აღნიშნეს, რომ მ-----ი პირადად იყო დაინტერესებული ამ საქმის შედეგით.

მოწმე ი-----ის ჩვენებით ირკვევა, რომ ს-----ის გარდაცვალებიდან მალევე იგი შეხვდა ს----- პ-----ს, რომელმაც ზედმიწევნით კარგად იცოდა ს-----ის საქმის დეტალები. ერთ-ერთი საუბრისას მას მ-----მა პირადად დაუდასტურა, რომ მას ს----- მ-----ი პ-----სთვის მიცემული ჰქონდა შ-----ის პირობა, რომლის შესრულებასაც აჭიანურებდა, რადგან ეშინოდა, ამ ნაბიჯს ზიანი არ მიეყენებინა მისი პოლიტიკური გუნდისთვის. მ-----

-----. ი-----მა ჩვენების მიცემისას ასევე დეტალურად აღწერა, 2-----ს თებერვალში პ-----ის მისაღებში დ-----სთან და ვ-----ესთან შეხვედრის ფაქტი, რომლებსაც როგორც მიხვდა სწორედ ს-----ის თემაზე უნდა ესაუბრათ, თუმცა მიუხედავად მისი დაჟინებული მოთხოვნისა, იგი პ-----მა ამ საუბარს არ დაასწრო. ასევე განმარტა, რომ 2-----ს დაახლოებით ა-----თვის ბოლოს, იგი კა-----ი შეხვდა მ-----ს, რომელმაც დაუდასტურა, რომ აპირებდა ს-----დ-----თა შ-----ას, ვინაიდან ამ საკითხთან დაკავშირებით აწუხებდა ვ-----ი და მას შ-----ი

მოწმე ნ-----ემ დაადასტურა, რომ ს-----

პ-----თან საუბარში დასახელდა დ-----ს და ო-----ის გვარები, ასევე იმ პირთა გვარები, ვ-----

----- ნ-----
 -----ემ ასევე დაადასტურა ის ფაქტი, რომ იგი მოგვიანებით შეხვდა ს-----
 - პ-----ს, რომელსაც უთხრა, რომ იგი ხ-----
 -----ა ს----- . ამ საუბრიდან მალევე დაურეკა მ-----
 -----მა და უთხრა, რომ უ----- დ-----
 -----, რაც ასეც მოხდა, თუმცა მოგვიანებით შეიტყო, რომ დ-----
 ----- მოწმემ ასევე
 დაადასტურა, რომ ამის შემდეგ მ----- რომ დ----- ხ-----
 -----თ-----
 --- მო-----

პ-----თან საუბრის ფაქტი ასევე დაადასტურა მოწმე ზ-----მა და
 განმარტა, რომ 2-----ს თებერვალ-მარტში იგი ესაუბრა პ-----ს ვ-----
 -----ის თანამდებობიდან გ-----ს საკითხთან დაკავშირებით, რაც
 უკავშირდებოდა ს-----ის საქმეს. მას პ-----მა უთხრა, რომ ვ-----

რ-----

მოწმეებმა ა-----მა და მ-----ემ, რომლებმაც მოიხადეს
 სასჯელი ს-----ის წ-----ათვის, დ-----

----- მ-----

----- ა-----მა განმარტა, რომ სწორედ დ-----
 -----ს დავალებით იმყოფებოდა ო-----ზე, ს-----

----- ასევე უთხრა, რომ გ----- შემდეგ ნ-----

----- დ-----

----- მოწმემ ასევე დაადასტურა, რომ ს-----
 ----- დ----- პირებს ს----- დ----- ებში ჰქ-----

 ----- თუ-----
 ----- 2----- ს, მ-----
 -----, თ-----
 ----- სა-----

 ----- მ-----

 ----- მ-----

თბილისის მ----- მა მ----- მ დაადასტურა, რომ ს-----
 -----ის გ----- და მან დეტალები
 პირადად მოახსენა ს----- მი----- ს ვ----- ს. მან მი-----
 -ს დაუსახელა ა-----
 ----- მი----- თან მომდევნო
 შეხვედრას ასევე ესწრებოდნენ დ----- და ვ----- ე, რა დროსაც მან მი-----
 -----ს მოახსენა, რომ არსებობდა თ----- რის გამოც მი----- მა
 უსაყვედურა დ----- ს. ამის შემდეგ იგი შეხვდა ს-----
 ----- რამაც დაძაბა მი-----
 -თან მისი ურთიერთობა. მესამე შეხვედრისას მან ვ----- ს შეთავაზა
 დ----- რომლებიც იყვნენ - დ-----, ვ----- ე, გ----- ე,

ო-----ი, გ----- და მ-----ე. მას ვ-----მა უთხრა, რომ გაარკვევდა, ალბათ იგულისხმა პ-----ი, თუმცა მას შემდეგ ვ-----თან კონტაქტი არ ჰქონია.

მოწმე დ-----მა დაადასტურა, რომ შემთხვევის დღეს იგი იმყოფებოდა ო-----ზე და მ-----
----- ვინაიდან იყო ახალი თანამშრომელი და დ----- და მისი გარემოცვა მას სათანადოდ არ ენდობოდა. მოწმემ დაადასტურა, რომ მას შემდეგ რაც აღმოაჩინეს ს-----ის გვამი, მას გ-----მ უთხრა, რომ დ----- და შ----- მი-----იყვანენ საქმის კურსში და ა-----

მოწმე გ-----მა პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე ჩვენების მიცემისას დაადასტურა, რომ 2-----ს თებერვალში იგი იყო მ-----

გა-----

საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე ფაქტების დასადგენად აუცილებელია შეფასდეს თითოეული მტკიცებულების უტყუარობა, დამაჯერებლობა, რაც ს----- სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სავალდებულოა განაჩენის გამოტანის დროს. მტკიცებულებათა უტყუარობა უნდა შეფასდეს რამდენიმე კრიტერიუმის მიხედვით: 1. თითოეული მტკიცებულება, მათ შორის მოწმის ჩვენება, შინაარსობრივად ხომ არ შეიცავს ურთიერთსაწინააღმდეგო და ურთიერთგამომრიცხავ ინფორმაციას; 2. თითოეული მტკიცებულება ამყარებს სხვა მტკიცებულებებს, თუ მათ შორის არის სხვადასხვა წინააღმდეგობა, რომელთა ხარისხის შეფასება ყველა ინდივიდუალურ შემთხვევაში სასამართლოს კომპეტენციაა; 3. რამდენად გულწრფელი და მიუკერძოებელია მოწმე, ხომ არ აქვს ფიზიკური ნაკლი, რომელიც ნეგატიურ გავლენას ახდენს მოვლენების ადეკვატურ აღქმაზე; 4. როგორ პირობებში მოხდა მტკიცებულებების ფორმირება და სხვა. მტკიცებულებების ამ კრიტერიუმებით შეფასებისა და მათზე განაჩენში სათანადო მსჯელობის გარეშე მტკიცებულებათა უტყუარობის

დ

მა

ო-----ი იყო მისი დ----- და ჰქონდა მასთან სამსახურებრივი ურთიერთობა. მას ჰყავდა მძღოლი და ო-----ი მისი მძღოლის ფუნქციას არ ითავსებდა. ვ-----ი და მისი მ----- თ----- იყვნენ მისი მეგობრები. მისთვის უცნობია განაცხადა თუ არა ს----- პ-----მა ტელეეთერით, რომ რე----- შემდეგ სულ სამჯერ ყავს იგი ნანახი. 2-----ს პ-----ის კა-----ი იგი ი-----ს არ შეხვედრია. ის ვ-----ესთან ერთად ერთხელ იყო პ-----ის კა-----ი 2--- წელს, მაშინ როდესაც ისინი დაინიშნენ ა----- პ-----ის წარმომადგენლებად. იგი მ-----თან ახლო ურთიერთობაში არ ყოფილა. მისთვის უცნობია სამეგრელოში ყოფნისას სტუმრობდა თუ არა ს-----ი მათ ოჯახს. პ-----

62

0

Handwriting practice lines for the letter 'd'. The first line shows the letter 'd' written on a set of three horizontal lines (top, middle, and bottom). Below this are several more sets of three horizontal lines for practice.

8

სასამართლო ასევე არ იზიარებს დაცვის მხარის პოზიციას, რომ მოწმე ი-----
-----ი არის დაინტერესებული მოწმე, რის დასადატურებლადაც
მოჰყავს სააპელაციო სასამართლოში გამოკვლეული მტკიცებულება - ს-----

მოცემულ საქმეზე გამოკვლეულ მტკიცებულებათა ნაწილი წარმოადგენს ირიბ მტკიცებულებებს, თუმცა თითოეული მათგანი ადასტურებს ამა თუ იმ ფაქტს და გარემოებას, რაც ერთიან სურათს ქმნის და ნათელს ფენს მ-----
-----ის მიერ ჩადენილ დანაშაულებრივ ქმედებას. ირიბი მტკიცებულება ნებისმიერი საქმის განხილვისას მნიშვნელოვანია და ფასდება მტკიცებულებათა ერთობლიობაში დასადგენ გარემოებებთან მიმართებით. ირიბი მტკიცებულების განსაკუთრებულ მნიშვნელობას და როლს სამართალწარმოებისას ხაზს უსვამს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოც, კერძოდ: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს შეფასებით, მტკიცებულებათა დასაშვებობის გამოკვლევა უპირველესად მიეკუთვნება ეროვნული სასამართლოს განხილვის სფეროს, ხოლო სტრასბურგის სასამართლო პროცესის მთლიან ს----- აფასებს, რაც ასევე იმ მეთოდებსაც მოიცავს, რომელთა მეშვეობითაც იქნა მოპოვებული მტკიცებულებები. რაც შეეხება სხვის ნათქვამზე დაფუძნებულ ჩვენებას, როგორც სტრასბურგის სასამართლო განმარტავს, მისი მტკიცებულებად გამოყენება, თუ ის ბრალდებულის წინააღმდეგ ერთადერთი ან გადამწყვეტი ჩვენებაა საქმეში, თავისთავად არ იწვევს კონვენციის მე-6 მუხლის დარღვევას. ამავდროულად, როდესაც ბრალდება ეფუძნება მხოლოდ და მხოლოდ ან გადამწყვეტად დაუსწრებელი მოწმის ჩვენებას, სასამართლო პროცესს განსაკუთრებული სიზუსტით უნდა მიუდგეს. იმის გამო, რომ მსგავსი მტკიცებულების გამოყენება საფრთხეებს შეიცავს, ძალიან მნიშვნელოვანია მოხდეს მათი დაბალანსება და არსებობდეს საკმარისი გამაწონასწორებელი ფაქტორები, მათ შორის ძლიერი პროცედურული გარანტიები. ყოველ კონკრეტულ საქმეში დგას საკითხი არსებობს თუ არა გამაწონასწორებელი ფაქტორები, მათ შორის ისეთი მოქმედებები, რომლებიც მტკიცებულებათა სანდოობის სამართლიანი და სათანადო შეფასების საშუალებას იძლევა.

პალატა ვერ გაზიარებს დაცვის მხარის პოზიციას, რომ მ-----ის მიმართ წარმოებული სისხლის სამართლის საქმეები, ემსახურება მისი პოლიტიკურად განეიტრალების მიზანს და განმარტავს შემდეგს: მართალია სასამართლო იხილავს მაღალი პოლიტიკური თანამდებობის პირის - პ-----
--ის მიერ დანაშაულის შესაძლო ჩადენის საქმეს, თუმცა სასამართლოს ინტერესის სფეროა მხოლოდ საქმის განხილვის სამართლებრივი ფარგლები და იგი არ გადავა გარემოებების განხილვის პოლიტიკურ ასპექტში.

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ ეროვნული სასამართლოების მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებებში დასახელებული უნდა იყოს ის არგუმენტები, რომლებსაც ეს

გადაწყვეტილებები ეყრდნობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Grădinar v. Moldova*, №7170/02; 08/07/2008; §107). დასაბუთებული გ----- შემადგენელი ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ელემენტია ის, თუ რამდენად ადეკვატურად იქნა გათვალისწინებული წარდგენილი მტკიცებულებები. (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Kuznetsov and Others v. Russia*, №184/02; 11/01/2007; §84). მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain*, №10590/83; 06/12/1988; §68). შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychev v. Russia*, №24086/04; 08/04/2010; § 32).

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ არ არის სავალდებულო, სასამართლოს გადაწყვეტილება მხარეების მიერ წამოჭრილ ყველა არგუმენტს სცემდეს დეტალურ პასუხს (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Suominen v. Finland*, no 37801/97, §34; ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Van de Hurk v. the Netherlands*, no 16034/90, §61). მთავარია, ეროვნულმა სასამართლოებმა ნათლად დაასახელონ თავისი მსჯელობის განმაპირობებელი ასპექტები, განსაკუთრებით კი ისეთები, რომლებიც გადამწყვეტი მნიშვნელობის იყო გ----- მიღების პროცესში (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Georgiadis v. Greece*, no 21522/93, §43).

პალატა აღნიშნავს, რომ ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის მე-6 მუხლი მოითხოვს, რომ ეროვნულმა სასამართლოებმა სრულად, დამოუკიდებლად და სრულფასოვნად შეისწავლონ და შეაფასონ იმ მტკიცებულებების დასაშვებობა და სანდოობა, რომლებიც განსაზღვრავენ ბრალდებულის ბრალეულობის საკითხს, უდანაშაულობის პრეზუმფციის და ბრალდებულის უფლების გათვალისწინებით. ბრალდებულს უნდა ჰქონდეს საშუალება გამოიკვლიოს მისი მამხილებელი ნებისმიერი მტკიცებულება, სისხლის სამართლის სასამართლომ საქმე უნდა განიხილოს სრულად, დამოუკიდებლად და დეტალურად მოახდინოს მტკიცებულებების დასაშვებობისა და სანდოობის შეფასება. მას შემდეგ, რაც დასრულდება საქმის განხილვა, საქმის განმხილველ მოსამართლეს შეუძლია შეაფასოს გამოკვლეული მტკიცებულებების მნიშვნელობა და წონა, რომელიც

განსაზღვრავს ბრალდებულის ბრალეულობის საკითხს.

სააპელაციო პალატამ თითოეული მტკიცებულება შეაფასა რა სისხლის სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით, ხოლო საქმეზე გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით, მიაჩნია, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს მიღმა, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, მ-----ის დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის. მტკიცებულებათა შეფასების შემდგომ პალატა თვლის, რომ ერთმანეთთან შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს, რომ მ-----მა ჩაიდინა, სა-----ი თანამდებობის მქონე პირის მიერ სამსახურებრივი უ-----ის ბოროტად გამოყენება საჯარო ინტერესის საწინააღმდეგოდ, თავისთვის და სხვისთვის გამორჩენის და უპირატესობის მისაღებად, რამაც ფიზიკური პ-----ს უფლების და სახელმწიფოს კანონიერი ინტერესის არსებითი დარღვევა გამოიწვია, დანაშაული გათვალისწინებული ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 332-ე მუხლის მე-2 ნაწილით.

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

მ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია.

ს----- და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

პალატა აღნიშნავს, რომ ს----- სსსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მ-----ის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

ს----- სსკ-ის 5-----ს მე-3 ნაწილის თანახმად, სასამართლო ს----- დანიშვნისას ითვალისწინებს დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ასევე ბრალდებულის პიროვნებას, მის წარსულ ცხოვრებას.

პალატა განმარტავს, რომ ს----- სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში ს----- ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში

დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მ-----ის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

ამასთან, სასამართლოს მიერ მ-----ის მიმართ ინდივიდუალურად განსაზღვრული სასჯელი უნდა ემსახუროდეს ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით დადგენილ ს----- მიზნებს: ა) სამართლიანობის აღდგენას, ბ) ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და გ) დამნაშავის რესოციალიზაციას. სასამართლოს მიერ დანიშნული სასჯელი, კუმულაციურად, ერთობლიობაში უნდა უზრუნველყოფდეს ს----- მიზნების შესრულებას.

ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 332-ე მუხლის მე-2 ნაწილი, რომლის სანქციის ფარგლებშიც დანიშნული აქვს სასჯელი მ-----ს, ს----- სახით ითვალისწინებს ჯარიმას ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით სამიდან ხუთ წლამდე, თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევით ვადით სამ წლამდე.

ს----- სახისა და ზომის განსაზღვრისას სასამართლო ითვალისწინებს: ა) დანაშაულის ჩადენის მოტივს და მიზანს, რაც როგორც წესი მჭიდრო კავშირშია ერთმანეთთან (-----

----- ბ) ქმედებაში გამოვლენილ მყარ მართლსაწინააღმდეგო ნებას (-----

----- გ) მოვალეობათა დარღვევის ძალზედ საშიშ ხასიათსა და ზომას (-----

-----, დ) ქმედების განხორციელების შენიღბულ სახეს და ხერხს (რ-----

----- ე) მართლსაწინააღმდეგო შედეგს (-----

----- ვ) ასევე ბრალდებულის პიროვნებას, მის წარსულ ცხოვრებას (მ-----

ამდენად, ს----- ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, პალატას მიაჩნია, რომ ყველა ზემოაღნიშნული გარემოების

გათვალისწინებით, ჯარიმა ცალსახად იქნებოდა არასაკმარისი სასჯელი, რაც ვერ უზრუნველყოფდა მის მიზნებს და მ-----ს, ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 332-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, ს----- სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს ვადიანი თავისუფლების აღკვეთა, რაც ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის, მისი საზოგადოებრივი საშიშროებისა და ბრალდებულის პიროვნების გათვალისწინებით სრულად შეესაბამება სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის ინტერესს.

ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 43-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევა ნიშნავს, იმას, რომ მ-----ს ეკრძალება ეკავოს დანიშნითი თანამდებობა სახელმწიფო სამსახურში ან ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოში ანდა ეწეოდეს პროფესიულ ან სხვაგვარ საქმიანობას.

მ-----ის პიროვნების, მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის ხასიათის და მისი ჩადენის ხერხისა და საშუალების გათვალისწინებით, ასევე ს----- მიზნების რეალურად მიღწევის უზრუნველსაყოფად, პალატას მიზანშეწონილად მიაჩნია, რომ მ-----ს დამატებით ს----- სახით უნდა ჩამოერთვას სახელმწიფო სამსახურში ან ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოებში დანიშნითი თანამდებობის დაკავების უფლება.

ამასთან, 2012 წლის 28 დეკემბრის „ამნისტიის შესახებ“ ს----- კანონის მე-16 მუხლის გამოყენებით, მ-----ს ერთი მეოთხედით უნდა შეუმცირდეს დანიშნული სასჯელები.

ნივთიერი მტკიცებულების, ყადაღის ან სხვა საკითხის გადაწყვეტა:

ს----- სსსკ-ის 81-ე მუხლის შესაბამისად, საქმეზე არსებული ნივთიერ მტკიცებულებათა ბედი, საქმეზე საბოლოო გ----- მიღების შემდეგ უნდა გადაწყდეს შემდეგნაირად:

DVD და CD დისკები შენახულ უნდა იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მ----- მ-----ის და მისი ინტერესების დამცველი ადვოკატის ს-----ის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 20----- განაჩენი, როგორც კანონიერი, დასაბუთებული და ს----- ნაწილში ასევე სამართლიანი, უნდა დარჩეს უცვლელი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა რა ს----- სსსკ-ის 22-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-2 ნაწილით, 302-ე მუხლის პირველი ნაწილით, 2012 წლის 28 დეკემბრის „ამნისტიის შესახებ“ ს----- კანონით

და ა დ გ ი ნ ა :

მ----- მ-----ის და მისი ინტერესების დამცველი ადვოკატის ს-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 20----- განაჩენი დარჩეს უცვლელი.

მ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 332-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და ს----- სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 4 (ოთხი) წლის ვადით.

ს----- სისხლის სამართლის კოდექსის 43-ე მუხლის თანახმად, მ-----ს 2 (ორი) წლის ვადით ჩამოერთვას სახელმწიფო სამსახურში ან ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოებში დანიშვნითი თანამდებობის დაკავების უფლება.

2012 წლის 28 დეკემბრის „ამნისტიის შესახებ“ ს----- კანონის მე-16 მუხლის თანახმად, 1/4-ით შემცირდეს მ-----ის მიმართ დანიშნული ძირითადი და დამატებითი სასჯელები და მ-----ს მოსახდელად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 3 (სამი) წლის ვადით. მასვე, სახელმწიფო სამსახურში ან ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოებში დანიშვნითი თანამდებობის დაკავების უფლება ჩამოერთვას 1 (ერთი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით.

მ-----ს ს----- მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაპატიმრების ან სათანადო ორგანოებში გამოცხადების მომენტიდან.

საქმეზე არსებული ნივთიერი მტკიცებულებების ბედი, საქმეზე საბოლოო გ----- მიღების შემდეგ გადაწყდეს შემდეგნაირად:

DVD და CD დისკები შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ს----- უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მ-----ის მიერ განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით ს----- უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით მისი დაპატიმრების ან სათანადო ორგანოებში გამოცხადების მომენტიდან ერთი თვის ვადაში, ან მეორე ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თუ მ-----ი ითხოვს საკასაციო საჩივრის განხილვას მისი მონაწილეობის გარეშე.

მოსამართლე:

ნ.სანდოძე